SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya. . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRENTA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprenta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.324 — BARCELONA, DIJOUS, 20 JULIOL DE 1911 — UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Básculas-Caixes Pibernat pera Cabals Avinyó, 8-10

Vichy Catalan
— — BALNEARI DE PRIMER ORDE. — TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE — —
Situat entre l'estació y el poble de Ca'des de Malavella (Girona). Telèfon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona. Distancia de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 3 hores. Aigües miner-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonatat-sòdiques. Sense rival pera'l **reuma**, la **diabetes**, y les afeccions de l'**estòmac, fetge** y **melsa.** — Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependencies.
Administració: Rambla de los Flors, 18, entresol. — Barcelona

Abonos y coberts desde 2 pessetes. Pensió Francesa. Vergara, 5, principal.

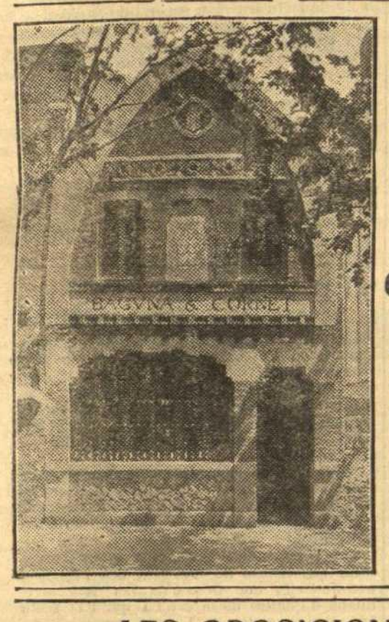

- - - - Els grans tallers de Gravat de la casa
Baguñà & Cornet
- Han sigut traslladats al Carrer de Mallorca, 192
Telèfon núm. 7,452 - - -
ENCARREGS:
Cardenal Casañas, n.° 4

LES OPOSICIONS A NOTARÍES

El Reial Decret centralisador

Forta es la protesta que ha aixecat a Catalunya el reial decret de Gracia y Justicia de 28 de juny de 1911, firmat pel aleshores ministre don Antoni Barroso y Castillo, però més forta seria encara si el sentiment català estés més despert y conscient de lo que ho està avui.

Perquè l'atac del centralisme no ja contrá nostre dret especial, aspecte importantíssim de la personalitat de Catalunya, sinó fins contra la nostra dignitat de catalans, no pot esser més franc, més brutal. Feia temps que no s'havia dictat pels governants unitaristes de l'Espanya una disposició tan ominosa pera la nostra terra com el reial decret del senyor Barroso. Y pera que no's digui que exagerem, vegis la disposició del reial decret que copiem textualment del darrer «Boletín Oficial del Ministerio de Gracia y Justicia»:

«Artículo noveno. Las oposiciones que hasta ahora venían verificándose en la capital de las Audiencias territoriales para proveer las Notarías que perteneciendo á su demarcación correspondían al turno de oposición directa y libre, se celebrarán en Madrid, acordándose cuando las necesidades del servicio lo exijan, á juicio de la Dirección general de los Registros y del Notariado, la cual hará la convocatoria para toda España publicando el Reglamento á que dichas oposiciones habrán de ajustarse, en la «Gaceta de Madrid».

»Lo dispuesto en el párrafo anterior será también aplicable á la provisión de las Notarías que á la publicación del presente real decreto se hallen vacantes.»

No volem entrar ara a exposar tota la injusticia y tots els perjudicis que pera el Dret Català importaria l'aplicació del reial decret del senyor Barroso, si el senyor Canalejas s'entossudia en mantenir la disposició odiosa del seu antecessor. Personalitats competents diran en EL POBLE CATALÀ tota la gravetat que tanca el reial decret del 28 de juny passat, que al descatalanitzar una institució com la del Notariat, que, com feia observar molt bé el senyor Verdaguer y Callís al defensar en la Diputació Provincial la proposició de protesta per ell presentada, per esser la que més íntimament conviu amb el poble sobre tot en les poblacions rurals, es la que actualment vetlla més pels prestigis del nostre Dret, seria donar una altra fonda ferida an aquest, que constitueix realment un miracle de supervivencia ja que tota font de renovació li ha sigut estroneada.

El reial decret del senyor Barroso no té justificació possible. Bé es veritat que tampoc se'n preocupà gaire, el ministre, de donarla. Vegis les «raons» que dona en l'exposició de motius del reial decret pera establir la centralisació de les oposicions á Notaries a Madrid:

«Asimismo, siendo de indudable conveniencia mantener el procedimiento de la oposición directa y libre para la entrada en el Notariado, en las Notarías de primera y segunda categoría, se estima oportuno centralizar este servicio en la capital de la nación, con lo cual, si no se obtiene mayor acierto é imparcialidad en las calificaciones, es práctica generalmente observada, sin protesta de nadie, en las otras carreras del Estado, y tiene la ventaja positiva de que disminuyen las molestias y gastos del cambio temporal de residencia de los opositores, que imposibilitan o retraen á no pocos de asistir á estos honrosos certámenes.»

Comentemlos breument aquests motius que dona el ministre. Y remarquem de pas, que fins el verb odiós pera nosaltres, «centralizar», hi es usat amb tota franquesa:

«Se estima oportuno...» heusaquí la raó capdal; la de l'arbitrarietat, la de l'imposició... Perquè les demés que s'aleguen són absolutament falses y fins y tot impertinents.

Perquè el que la centralisació de les oposicions a les demés carreres de l'Estat sigui admesa «sin protesta de nadie» es una veritable impertinencia. Doncs què: oblida el ministre tota la constant protesta catalana contra'l centralisme ominós? Oblida el ministre que avui com ahir y com de cinquanta anys en aquesta part, hi han milers de catalans que formen en les rengleres de partits polítics que representen avui l'immensa majoria de l'opinió pública catalana y que repeteixen amb la vella Unió Catalanista, aquelles terminants paraules: «Volem que siguin catalans tots els que a Catalunya exerceixin càrregs públics?»

Oblida també el ministre tota l'historia de les idees federalistes a Espanya y aquest desvetllament cada dia més pronunciat del sentiment patri en moltes de les antigues nacionalitats hispàniques?

Tot aquest moviment d'opinió que representa la part més sana y vital d'Espanya se compagina amb aquests insaciables afanys centralisadors dels polítics monàrquics? Y no se'ns digui que això són exageracions, que tractantse de carreres de l'Estat la centralisació es conseqüencia llògica y necessaria. Perquè nosaltres contestarem an això que les nostres aspiracions autonomistes no podran mai satisferse amb ridícoles descentralisacions «bien entendidas», sinó amb aquella desintegració de la sobirania que demanava l'Abadal en el Senat an en Maura, y que aquest rebutjà amb vuids períodes d'oratoria patriotera.

No. Tornèmtoshi a dir ben alt y ben clar an aqueixos polítics centralistes que cegament donaven per mort, per milèssima vegada, al catalanisme: volem que siguin catalans els que a Catalunya exerceixin càrregs públics y sobre tot volem que ho siguin els notaris que especialment en les nostres poblacions rurals són els consellers àulics de les famílies, els decididors de la llur pau, de llurs proprietats...

L'altra raó alegada pel ministre es encara menys convincenta, malgrat hagi estat amparada per alguns notaris, inclòs catalans, en la seva prempsa professional.

Diu el ministre que centralisant en un sol punt (que està clar que ha d'esser Madrid, perquè, què diria l'honorable y nombrós gremi de dispeseres de la cort?...) les oposicions «hi ha la ventatja positiva de que se disminueixen les molesties y gastos del cambi temporal de residencia dels opositors»; més clar: que fentse en un sol punt les oposicions a les Notaries vagants que hi hagin a tota Espanya els opositors saben que anant no més an aquell punt poden aspirar a totes y per lo tant tenen majors probabilitats de guanyarne una, y en cambi el tenirse de trasladar a les diferentes capitalitats de les Audiencies territorials com fins ara venia succeint, privava a molts la concurrencia pels gastos que importava y alhora per l'escassetat de plasses a cobrir. Y an això s'hi afegeix que essent únic, com de fet ho era, el programa de les oposicions en tots els Colegis Notarials, la centralisació es doblement ventatjosa.

Realment això seria una petita ventatja pera alguns, per aquells pocs esperits aventurers que tant els fa anar a servir a Castella, com a Aragó, com a Galicia. Però fins deixant estar la qüestió de les oposicions entre notaris, que ja tractarà an aquí persona competent, y pels quals l'obligarlos a anar a Madrid es doblement injust que en el cas d'oposicions lliures, lo més natural es que un castellà vulgui esser notari a Castella y, encara més, que un català ho vulgui esser a Catalunya. Per això creiem que no sols fora ridícol y injust sinó també perjudicial an els seus interessos, obligar a un català a anar a Madrid a fer oposicions a una Notaria de Catalunya.

Però hi ha més: la tan retreta qüestió del programa únic en les oposicions. Es que nosaltres, catalans, podem acceptarlo aquest programa únic, en el qual, entre'ls seus passats de 350 punts que'l constitueixen, no arriben a 25 els referents a Dret Romà, base substancial del nostre Dret Civil y de les institucions d'aquest no se'n parla més que com a incidencies de la llegislació mal anomenada comú?

Quina confiansa podrien merèixer an el nostre poble, sobre tot an els nostres pagesos, aquests notaris castellans que vinguessin sense saber la nostra parla ni el nostre Dret, que no s'ensenya tampoc en les Universitats espanyoles?

Per això entenc que són ben justificades les temenses que l'altre dia parlant d'aquesta qüestió exposava l'estimat company Pous y Pagès y per això crec que tots els catalans hem de volguer la derogació del funest reial decret del senyor Barroso.

Què fa el Colegi de Notaris de Catalunya? Què fa la nostra joventut universitaria que no's posen al davant d'aquesta protesta, destinada a abrandar altra vegadá el ságrát foc d'amor a la Patria catalana?

R. NOGUER Y COMET

La protesta de la joventut universitaria

Heusaquí el vibrant manifest que la Secció Universitaria de la nostra Joventut acaba de publicar:

«La Secció Universitaria de la Joventut de U. F. N. R., creient interpretar els sentiments tot el nostre jovent universitari, aixeca en de tots els ben catalans y especialment de aquests moments en que la nostra patria sofreix altra vegada els absurdes actes d'un centralisme incalificable, la més solemne protesta amb motiu del recent reial decret sobre les oposicions a notaries, que acaba de donar una greu ferida a les nostres institucions jurídiques, fent que d'aquesta manera rebi el nostre poble una vegada més una tan gran com irremeiable injusticia.

Successivament, com obeint a una forsa irresistible, som objecte d'una serie de disposicions legals atentatories a la nostra vida nacional, fent quasi del tot impossible que nostres relacions siguin regulades tal com correspón a un poble de millor sort.

Era ahir, que una altra disposició ministerial centralisava a Madrid les oposicions a les escoles públiques. Es avui, en que la ciencia tendeix a esser patrimoni de totes les inteligencies, que encara está reservat a la Universitat Central el Doctorat en tots els estudis; lo mateix que les oposicions a cátedres, donant d'aquest modo un tant trist com lamentable espectacle davant del món, posant als ulls de la civilisació moderna el cas veritablement patológic, d'un Estat que anomenantse modern consent encara la més grossa centralisació en l'orde purament científic.

Com si tot això no fos prou, fa pocs dies que'l Govern ens afavoreix amb una nova prova d'amor dictant l'esmentat reial decret manant que les oposicions a notaries tinguin també lloc a la privilegiada Vila y Cort. Disposició que de no revocarse immediatament, produirá una serie de conflictes, pertorbant la normalitat de la nostra vida, precipitant la mort, ja de molt temps menassant, del nostre Dret.

Aquesta secció, creient que tot quant deixa dit interessa, per la seva importancia y significació, a tots els catalans aimants de les seves costums y defensors del seu Dret, els convoca a una reunió, el dia y local de la qual oportunament se fará públic en els diaris d'aquesta ciutat, amb el fí d'organisar una intensa campanya pera obtenir la total y completa revocació de l'esmentat reial decret.

Barcelona, 19 de juliol de 1911.»

Petita rèplica

El senyor Llorens Pahissa ha publicat en «El Progreso» una llarga carta pera respondre al solt que li dedicárem en la ressenya dels incidents ocorreguts a la sortida del miting. Amb curtes paraules ne tindrem prou pera enllestir amb aquest senyor.

El seu principal argument es fer a saber que no fou ell qui demanà clemencia al bisbe, sinó companys seus periodistes que s'ho emprengueren pel seu compte. Una sola cosa convenia acalarir y d'aquesta se'n descuida. Sabia o no sabia el pas que anaven a donar els seus companys? D'això no'n diu res el senyor Pahissa. Y no dientne res en contra, nosaltres podem suposar que n'estava perfectament enterat, sobre tot tenint en compte que dies abans del consell de guerra dirigí cartes particulars a periodistes de tots colors demanant que's fes campanya a favor seu. Si abans de saber la sentencia ja feia això, que no faria després de coneguda? Y si sabia que'ls companys anaven a demanar clemencia al bisbe era igual que la demanés ell en persona, cosa que no diu gaire per un anticlerical.

Això per una banda. Per l'altra hem de dirli que la covardia no es cap crim. Mentres després no's calgui en el ridícol de sortir amb aire de menja-criatures. Si al senyor Pahissa li feia fástic anar a la presó no hi tenim res que dirhi. Peró que no surti ara parlant de posarse a l'altura de les circumstancies. A nosaltres ens es igual que's posi a l'altura de les circumstancies o a... la «del betún» com diria qualsevol dels seus dignes companys d'«El Progreso».

Ah! Ens descuidavem d'una darrera advertencia. Quan en aquesta casa algú ha tingut la desgracia de caure en la trampa de la llei iniqua, no hem anat a demanar clemencia a ningú y molt menys al bisbe, mal que no mengem capellá per desdejuni com el senyor Pahissa. El que hem exigit nosaltres ha sigut reparació. Y no pels nostres presos solament, sinó per tots els que's trobaven en les mateixes circumstancies. Y els nostres condemnats polítics han sortit de la presó quan n'han sortit els demés, per la porta gran d'una amnistia.

Tinguiho present el senyor Pahissa y treguin la comparansa.

Clínica de *Vies urinarias* 12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.° 9.

ECOS

UN eco de les passades turbulencies...

En Soriano, assegut en una taula de la acera de la «Maison Dorée», menja cabrots. «Això es delicios», diu ell. Tot menjant se'n adona de que uns vuit o deu xicots lerrouxistes, pera espiarlo, s'han assegut en un dels pedrissos que delimiten la plassa de Catalunya. Pera estar millor, seuen a la manera moresca y en Soriano diu:

—Ja tenim aquí als cabilenys. Fixeushi, ficxeushi; ara's treuen les babutxes.

Al cap de cinc minuts arriben els polissons. En Soriano, ho comenta:

—Senyors, ara arriba'l «tabor».

Els polissons fan aixecar an aquells pobres xicots. En Soriano segueix rient, mirant més als cabrots suculents, que no pas a l'escena. A Valencia, quan succeia alguna cosa semblant, en Soriano no's limitava a esser espectador, y agafant uns terrossos de sucre o un grapat de céntims, els tirava an els minyons blasquistes que volien pertorbar el seu menjar.

Y tal vegada sigui això'l secret de la nostra actitut envers els lerrouxistes, tractarlos sempre com a gent inferior, incapás de sentir la gran vergonya d'anar a defensar a l'amo, mentres l'enemic menja tranquilament, sense preocuparse d'ells, uns crustacis deliciosos.

—o—

REBEM una postal. No diu més que «Salut». Y firma «Sunyer». Dibuixat pel gran pintor, un doble de cervesa, y a dintre, com un feto, un petit alemany. La postal está datada a Munich.

Primer va pensar en Sunyer anársen a Granada, després a Nimes. Per fi marxá a París. Ara'l trobem a Munich. Com la majoria dels artistes catalans, en Sunyer té totes les inquietuts y totes les ambicions pels horitzons nous, pels homes y les coses desconegudes, per tot lo que té una vida o ofereix una sensació.

Són lo millor de Catalunya y lo més fort d'ella y lo més catalá. En Sunyer, a Munich, es moderníssim, y encara que no sab res de política, posará en el botlletí de l'hotel, tranquilament, com aquell que afirma que es ros o que está casat: «Nacionalitat: Catalunya».

—o—

EL rei va donar 2,500 pessetes pera que servissin com a premi en la VI Exposició d'Art. Era un reial present, peró no ho semblava. El Jurat feu les calificacions y acordá otorgar el premi del rei an en Rusiñol y a un altre pintor. Les 2,500 pessetes, repartides, quedaven reduides a dos premis de 1,250 pessetes.

En Rusiñol se va dirigir al Jurat preguntantli si el premi era realment premi o si obligava a donar el quadro. El Jurat ha respost que efectivament, el premi no es honorífic tan sols, sinó que porta l'adquisició de la tela.

Ha trobat en Rusiñol que'ls senyors jurats volen comprar quadros molt baratos, que ell ven més cars, y que ho sent molt, peró tot y essent el premi del rei hi renuncia.

Lo etern... Un premi reial de 2,500 pessetes y com si fossin masses se parteix en dos de 1,250, y com si la quantitat aquesta, continués essent faulosa, s'acorda, no que sigui el valor d'un premi, sinó el preu de una compra. Peró en Rusiñol no ven en aquest preu. Per alguna cosa diem més amunt que'ls nostres artistes són lo més fort y lo millor.

SPORTULA

L'estela de l'odi

Hi ha, ja fins entre'ls dinástics, una qüestió Cierva. Alguns conservadors no poden consentir que la figura den Cierva els allunyi indefinidament del poder, y voldrien ara fer servir en Cierva de boc emissari de les colectives expiacions.

¿Qui m'havia de dir que jo hagués de defensar un dia an en Cierva? Peró la veritat es que l'intent d'aquells pobres senyors representa un cinisme sense nom. Jo no he comprés mai el per qué en Cierva ha d'encarnar quasi exclusivament l'odiositat de aquella época vergonyosa qui ens va valer l'improperi de tota la civilisació. ¿Es que, per exemple, se deia Cierva el ministre de la Guerra d'aquells dies? ¿Es que's deia Cierva el president del Consell de ministres? ¿Es que no hi ha una solidaritat en els acords de tot un govern? ¿Es que pot esser honrós pera aquells ministres això de que un sol entre ells recabi la responsabilitat en els fets fiel gabinet enter? ¿Es que això no seria precisament una carta honorífica, un diploma de superioritat pera el ministre qui's revestís de tal personalisació representativa y excepcional?

Aquests dies, el senyor Maura, dirigintse an el seu retir estival de Mallorca, no ha gosat passar per Barcelona. De primer, va dirse la gent: En Maura pren els banys a Fortuna, y això li servirá d'excusa llegítima pera anar a Mallorca per via d'Alacant o de Valencia, sense necessitat d'anar a embarcarse a Barcelona.» — Peró la mort del senyor Bergé Carranza, obligant an en Maura a anar a l'enterrament d'aqueix íntim amic, va treure tota forsa an aquella excusa. La familia del senyor Maura va embarcarse a Barcelona. El senyor Maura, atravessant altra vegada la península quasi de nord a sur, va embarcarse a Valencia... El vapor que sortí expressament de Palma pera anar a recullirlo no va saber fins al darrer moment el punt ont havia de dirigirse. A Palma s'ignorá l'hora d'arribada, y en Maura desembarcá de bon matí, quan era impossible tota manifestació.

Y bé: ¿pot aspirar a esser governant d'un país l'home que no pot sense greu perill trobarse a hora precisa a un punt determinat del territori? ¿Pot governar un país l'home qui representaria una intranquilitat permanent de tota la població? Els qui governen tenen per fí procurar la pau y la felicitat dels ciutadans. ¿Pot esserho l'home qui deixa per estela, en l'ombra, una serie de punys closos y menassadors? ¿Hem de sacrificar l'home an el país, o el país a l'home?

FOSFOR

Contra'ls puntals de la monarquia

MÉS PROTESTES

Els que suscriuen, tots federals del Districte V, alguns d'ells veterans ja, lluitadors durant mitg sigle, ja legalment, ja amb la forsa de les armes, sempre conscients y conseqüents, protesten amb la més gran indignació y també amb el major despreci, dels actes vandálics perpetrats en el teatre Circo Barcelonés diumenge passat pels sicaris y rufians, alimentats y nodrits amb els fondos dels «reptils», pels de la Societat en comandita Gonsal Ribas, condemnat a prestri per set estafes, pels de les aigües brutes, pels de la cals, guix y ciment, pels autors de la ruina económica y del sossec de Barcelona, pels esclaus y servidors de la monarquia, per aquell mateix que amb ses mans brutes pretenia apropriarse de la Bandera Federal el dia 25 de novembre de 1906 en el teatre Comtal y que uns quants federals que avui suscribim aquesta protesta, li ensenyaren la manera de posarse la superbia a la butxaca, en un manifest publicat en la prempsa del dia 4 de desembre del mateix any, pel Comité Federal d'aleshores, adicte al Consell Federal Nacional Espanyol.

Protestem també d'aquells altres elements que'ls protegien d'una manera per demés comprensible, com també així mateix de tots quants actes de barbarie s'intentin sense distinció de color polític ni de classes.

Salut y República Federal.
Visca la Llibertat y la Moralitat.
Abaix la guerra!
Barcelona, 18 juliol de 1911.

Miquel Climent, Joan Blanch, Josep Mas, Enric Casanellas, Josep Serra, Joan Soler, Onofre Girbés, Joan Serrats, Jaume Climent, Francisco Peitx, Ramon Castells, Joan Maurin, Jordi Soler, Joaquim Mas. (Segueixen les firmes.)

Senyor don Pere Corominas
Ciutat

Benvolgut senyor: Haveu honorat una vegada més vostra conseqüencia patriótica y política; haveu donat proves eloqüents de la forsa de les vostres conviccions. L'energia y el despreci al perill s'han emmirallat en vos amb motiu de l'acte de salvatgisme d'unes cobardes feres que intentaren imposarse a una magna reunió d'homes que protestaren abans ya ara del vessament de sang humana a les terres marroquines.

La «barra» de l'orgue dels pinxos posá en boca vostra uns visques que fan fástic, y ells, desmemoriats, descuiden l'advertencia d'EL POBLE CATALÀ de que no tingueren por de perdre res amb aquelles empentes.

Després del miting

Una "interview„ amb en Pau Iglesias. - Desmentint falsetats. - El gran miting de Barcelona. - El socialisme europeu contra la guerra

Reproduim de nostre confrare «El Mercantil Valenciano» la següent «interview» amb l'ilustre diputat obrer Pau Iglesias:

«De regreso de su viaje á Barcelona y Castellón llegó ayer á esta ciudad el «leader» del partido socialista Pablo Iglesias.

Deseando conocer su autorizada opinión sobre asuntos de actualidad, y principalmente acerca del mitin celebrado el domingo en Barcelona por la Conjunción, nos entrevistamos con el diputado por Madrid, quien con la amabilidad que le caracteriza contestó á nuestras preguntas en la forma siguiente:

—¿...?

—Sí, señor. Estoy satisfechísimo del acto que hemos realizado en Barcelona, porque será de gran trascendencia para la obra que realiza la Conjunción Republicano Socialista.

—¿...?

—Digan lo que quieran los lerrouxistas, han sufrido un quebranto muy grande, moral y materialmente. Moralmente, porque la opinión sensata, incluso la parte sana de la masa lerrouxista, que simpatiza con las ideas socialistas, ha condenado duramente ese atentado al derecho y libertad de reunión y los procedimientos antidemocráticos que pusieron en práctica. Y materialmente, porque su única fuerza residía en los alardes de majeza y matonismo, y esto ha desaparecido desde el momento que no pudieron impedir el mitin, como se proponían, y además no salieron muy bien librados dentro y fuera del local.

—¿...?

—Puedo afirmar que fué una buena jornada, un acto de valor positivo para la Conjunción y negativo para el lerrouxismo.

—¿...?

—Porque la provocación de éstos ha servido para unir y dar mayor fuerza y entusiasmo á los elementos conjuncionistas, que de hoy en adelante lucharán briosamente sin temor á nada ni á nadie. Y además porque con dos mitines como el del domingo quedará anulado.

—¿...?

—A Lerroux personalmente le perjudicará mucho, porque necesariamente repercutirán los sucesos en el extranjero, y cuando pregunten quiénes eran los perturbadores y se conteste que los amigos de Lerroux, exclamarán asombrados: ¿Y ese hombre es el que decía que iba á hacer la revolución en España?

—¿...?

—No, señor; no son represalias por lo que le ocurrió á Bilbao con los socialistas.

Si eso fuera cierto, podrían haberlas tomado cuando dí el mitin en el Bosque sobre el asunto de Posas.

Además yo no he ido jamás á ninguna parte, ni menos á Barcelona, en actitud retadora como hizo Lerroux en Bilbao.

A él se le dijo que no fuera porque sería mal recibido, ya que estaba latente lo de los Altos Hornos. Sin embargo no hizo caso, contestando que iría por «riñones».

—¿...?

—Eso demuestra más la torpeza que han cometido. Fuimos enarbolando una bandera de interés nacional, como es la de protesta contra la guerra que no la quiere ningún ciudadano español.

Ellos mismos sí se precian de republicanos debían ser los primeros en coadyuvar á esa obra patriótica.

No fuimos á realizar ningún acto político, ni menos á inmiscuirnos en sus cuestiones locales.

—¿...?

—Las pocas informaciones que he leído desfiguran los hechos completamente, y algunas son en extremo tendenciosas.

—¿...?

—La verdad de lo ocurrido fué que unos cuantos lerrouxistas, no muchos, diseminárose por las localidades y asientos del teatro, ocupando también dos palcos.

Al levantarse á hablar Corominas empezaron á escandalizar y oyéronse ocho ó diez silbidos, á lo sumo, aislados.

Es inexacto, lo afirmo sinceramente, que aquéllo fuera lo que se dice una verdadera silba.

Nuestros amigos increpaban á los lerrouxistas, y al propio tiempo aplaudían y vitoreaban á Corominas.

Este, con valentía denodada, continuó su discurso, y así transcurrió un buen rato, sin que cesara el alboroto.

A todo esto la policía presenciaba impasible el espectáculo, dando pruebas de complicidad manifiesta, y si se decidió á expulsar á los perturbadores fué debido á nuestras indicaciones.

Cuando les obligaron á abandonar los palcos arrojaron las sillas al público, y éste las devolvió con furia, sacando la peor parte los alborotadores.

—¿...?

—Efectivamente, allá en el fondo del teatro pusieron un cartel.

Azcárate lo vió, y me preguntó qué decía, contestándole que no lo podía leer, porque estaba muy distante del escenario.

El cartel desapareció dos ó tres veces porquè lo quitaron los conjuncionistas. Después supimos que decía: «¡Viva Lerroux y el partido radical!»

—¿...?

—Derrotados los perturbadores sin conseguir su objeto de suspender el mitin, éste continuó con delirante entusiasmo.

—¿...?

—Interrumpieron á Soriano dos ó tres veces sin importancia. Ni á Azcárate ni á mí nos interrumpieron.

Es más: puedo asegurarle que en mi vida he estado tanto rato de pie escuchando una ovación como la que se me tributó en dicho acto.

—¿...?

—Pudieron evitarse; pero nuestros amigos no adoptaron precauciones, creyendo de buena fe lo que «El Progreso» decía (para despistar y preparar la coartada) «nos oirían con respeto y tolerancia hasta ver lo que decíamos». Pero no fué así, pues antes de hacer uso de la palabra Corominas comenzaron á escandalizar.

¿Quién iba á sospechar la falsedad de tales afirmaciones?

Yo le garantizo que no volverá á ocurrir, pues los conjuncionistas ya saben los procedimientos que han de poner en práctica para que enmudezca esa gente.

—¿...?

—Volveremos, porque Barcelona está casi conquistada por la obra de la Conjunción.

Mañana martes salgo para Madrid, desde donde me trasladaré á Bilbao para tomar parte en un mitin que se celebrará el domingo.

El 30 de este mes tomaré parte en otro que se verificará en Toulouse para protestar franceses y españoles contra la guerra.

—¿...?

—Probablemente á Bruselas.

Los delegados franceses y españoles habíamos adoptado el acuerdo de reunirnos en París; pero surgió el incidente de Alemania y suspendimos los trabajos.

—¿...?

—Sí, es la Oficina Internacional que reside en Bruselas la que nos ha escrito sobre la conveniencia de reunirnos los representantes de los partidos obreros de Inglaterra, Alemania, Francia y España, en vista del aspecto que presenta la cuestión de Marruecos.

—¿...?

—No creo que el conflicto se agudice, porque la situación económica de esas naciones las imposibilita para afrontar una guerra, y además el elemento socialista, sobre todo en Alemania, es un factor importante que podrá impedirlo.

—¿...?

—De ninguna manera. No guerrearemos con Francia porque somos muy pequeños, y eso acabaría con nosotros.»

La ferida dels amparadors d'immoralitats es greu y fonda, perquè'ls milions de l'aigua y les raons de la cals, guix y ciment els cou y els courá per molt temps.

La conjunció republicana socialista pot comptar a Barcelona amb un baluart ferm pera les campanyes de profit pera la patria, y estem ben confiats de que jamai estereu sol en aquesta obra d'innegable profit pera nostra actuació a la que deuen cooperarhi tots, absolutament tots quants integren l'U. F. N. R., puig aquesta no es exclusivista, sinó amorosa pera l'inteligencia amb Espanya, amb els homes lliberals y honrats que ansien una nació republicana basada amb la moralitat y la compenetració de les necessitats dels espanyols.

Que's fassin sovint els actes de vitalitat del poble català, que aquest en l'avenir sabrá donar encara més contundents els arguments que's mereixen aquests eterns pertorbadors amparats per la monarquia y la premsa assalariada de Madrid.

Maneu a vostre sempre servidor, Salvador Pulido.

20 juliol 1911.

Senyor Director d'EL POBLE CATALÀ

Donantli les gracies avensades, li prego publiqui en el diari de sa digna direcció les següents ratlles:

SALVATGES. — Aqueixa es la paraula que'm surt del fons del cor com a ver republicà y la llanso amb tota rabia contra aquests homes que dientse republicans atenten contra la llibertat y embruten el nom de República.

Protesto enérgicament contra aquests homes que pera deshonra de Barcelona ocupen lloc en l'Ajuntament, en la Diputació Provincial y en les Corts, que més valdria que fossin tancats en una gabia de feres del Parc, o que habitessin en mitg d'una cábila en el Rif.

Y ara una felicitació an aquells homes que varen sapiguer defensar els seus drets de ciutadá en el teatre Circo Barcelonés, expulsant del local al lerrouxisme perturbador del públic, y una altra felicitació an en Pere Corominas per la seva enérgica actitut.

Catalans, republicans! Quin será el dia que expolsarem aquest lerrouxisme que va venir a Catalunya no més pera deshonrarla, embrutirla y saquejarla?

El dia que s'hagi expolsat aqueixa gent, allavors s'obrirá camí al Progrés, a la República y a l'Autonomia, mentres que si van estant entre nosaltres será inútil pensar en aquests ideals que tots anhelem, perquè sempre s'oposaran aquesta taca del lerrouxisme a tota obra lliberal y progressiva.

Catalans: Visca l'U. F. N. R.! Visca la Conjunció Republicana Socialista y visca Catalunya! — Joan Imbers.

Terrassa, 18-7-1911.

Sr. Director d'EL POBLE CATALÀ
Present

Amb tota la nostra ánima us felicitem, honorable Corominas, per la vostra gran serenitat durant la pertorbació del miting. Vareu esser un home ben lliberal al demostrar amb vostra energia que'l miting se celebraria mal que pesés a les cábiles den Lerroux.

Visqueu molts anys pel bé de Catalunya, de la dignitat y de la República.

Barcelona, 19-7-911.

Antoni Esqué, Rafel Calvet.

Senyor don Pere Corominas
Barcelona

Molt senyor meu: El Consell Directiu del Centre Nacionalista Republicá de Sabadell, en sessió extraordinaria que celebrá ahir, acordá adherirse amb tot l'entusiasme a l'acte celebrat el diumenge, a l'ensemps que protestar amb totes ses forses de la conducta seguida pels esclaus den Lerroux que bó y preficant República fan el joc del govern apoiant l'acció quixotesca del Marroc, aixi com també protestem de les inexactituts y falsetats contingudes en el libel de la cafreria.

Es tot quant tinc l'honra de comunicarvos en nom del Consell Directiu d'aquest Centre.

Pel Consell Directiu, el secretari, F. Pous Burgués.

Sabadell, 18 juliol 1911.

Per la Diputació general

Missatge de l'«Unió Catalanista» a les quatre Diputacions de Catalunya

La Junta Permanent de l'Unió Catalanista ha dirigit a cada una de les quatre Diputacions catalanes el missatge següent:

«La Junta Permanent de l'Unió Catalanista se complau en expressar la gran satisfacció que ha sentit per lo ben disposada que's mostra aqueixa Excma. Diputació pera adherirse a lo referent a atendre al convit que us ha sigut endressat per la Diputació de Barcelona pera realisar els treballs preliminars que hauran de promoure la formació d'un organisme mixte representatiu de Catalunya, el qual haurá d'entendre en tot lo que convingui a la nostra terra en els extrems predeterminats.

Creu aquesta Junta Permanent que mereix totes les llouanses aqueix bell sentit catalanesc que tan espontaniament y sense dubtes de cap mena se manifesta en les Diputacions catalanes; sembla talment com si una revivivencia de la Generalitat de Catalunya s'hagi encarnat en els bons patricis que avui en dia formen els organismes provincials.

Per aixó la Junta Permanent us prega que volgueu acceptar aquesta expressió del nostre entusiasme patriótic per vosaltres que al pendre'ls acords esmentats tan fidels a la nostra Catalunya ardidament us manifesteu.

Com sab aqueixa honorable Corporació, l'Unió Catalanista ha representat y representa l'ideal de Catalunya en tota la seva integritat y puresa; doncs bé, volen dirvos perqué no podreu deixar de reconéixer que l'Unió Catalanista té autoritat pera dirho y ha d'esser creguda, que'l Nacionalisme catalá es tot pera tota Catalunya, que'l Catalanisme no ha estat ni pot esser jamai barcelonisme, que'l barcelonisme es una maleida invenció dels enemics de la Patria; y que l'Unió Catalanista us assegura que enten que primer es Catalunya que Barcelona, peró que enten també que no es esser bon catalá ni digne patriota y si no més polític de mals usos, el clamar contra Barcelona com si aquesta ciutat no fos Cap y Casal de la Patria, per esser tota ella amassada amb sang, vida y esfors de tota Catalunya, que viu tota ella y actúa al sí de la ciutat que sols poden presentar com enemics de la terra els adherits a la malestruga política de l'Estat espanyol.

De tal faisó la política anticatalana preten disgregar la nostra conciencia nacional, que per aixó aquesta Junta Permanent creu oportunissimes les manifestacions susdites pregant fervorosament an aqueixa honorable Corporació que en el seu actuar per les comarques se'n fassi ressó, cooperant aixi a la noble tasca de reconstruir l'ánima de la nostra Catalunya.

Visqueu, honorable senyor, llarga vida pera la Patria.

Barcelona, 14 juliol de 1911.

El president, D. Martí y Julià; el secretari, S. Millet y Millet.

Excm. Sr. President de la Diputació de..»

ELS ALTRES PINXOS

Repulsiu llenguatge dels piadosos católics d'«El Correo Catalàn»

Si un diari hi ha a Barcelona que pugui competir amb «El Progreso» en qüestió de mala parlaria y frases pinxesques, es sens dubte «El Correo Catalán». Cada dia se publiquen en les seves columnes escrits tan mancats de decencia com de gramática, impropris, no ja de persones religioses, sinó de persones que s'estimin una mica la seva dignitat.

Agafantlo amb pinses, oferim als nostres lectors el final d'un article que l'orgue carlí dedicá ahir als federals nacionalistes. Diu aixi:

«Pero, dirán nuestros lectores, ¿cómo tomarse á chacota cosa tan grave cual un meeting antimilitarista y antipatriótico? ¡Si no merece tomarse en serio lo de esa gentecilla! ¡Si fuera perder miserablemente papel y tiempo el combatir molinos de viento!

»Sus presagios no han de cumplirse. Sus amenazas no han de llevarlas á la práctica los de la «pora». ¿No los visteis ya, cuando iban á amenazar al Gobierno, al Ejército y á España entera, como se sintieron cobardes ante unos cientos de lerrouxistas y «viraron» en redondo? Pues nada digo si llegan á habérselas con jaimistas... Que les cuente Gubern las que se pasan.

»Y si no lo quieren creer, que vengan á probar las mamporras si llega el caso. ¿Levantarán al pueblo si hay guerra en Marruecos? ¿Se lanzarán a las barricadas... si se marcha el Ejército? Pues decimos y repetimos con Mella que los jaimistas sabrán cumplir con su deber para bien de España.

»Nos gustaría ver la cara que ponen «verdes» y austeros en una pieza, si se las tuvieran que haber con el puñadito de jaimistas de San Feliu, ponemos por caso.»

Cal haver perdut tota noció de l'honor pera estampar semblants paraules, que sols escauen als pinxos de bordell. Es possible que les hagi escrites algun dels capellans de la redacció d'«El Correo», amb la sotana arrebossada.

No pot negarse que'l portaveu jaumista resulta un periódic de cultura y de moral, y que les senyoretes tradicionalistes que'l llegeixin hi trobaran ensenyanses excelents. Aixó, senyors de «La Veu», si que es una veritable degradació de la conciencia moral.

Notes polítiques

El Cens de l'U. F. N. R.

S'está treballant amb molta activitat en l'ordenació y registre de les fulles del cens. Com que'l cens anterior no s'havia registrat numéricament, s'ha tingut de fer aquest treball amb les fulles noves y les velles.

Avui se comensaran a repartir a domicili les cédules de les noves inscripcions.

Les oposicions a notaries

Les minories regionalistes del Senat y del Congrés han circulat el següent telegrama:

«Madrid.—Ministre de Gracia y Justicia.

»Minories regionalistes Senat y Congrés, estimen necessaria la derogació del reial decret centralisant oposicions a Notaries, que Catalunya entera considera com una pertorbació y una amenassa pera son régim jurídic.—Raimond de Abadal, Joan Ventosa y Calvell, F. Rahola, I. Girona, L. Soler y March, marqués d'Alella, B. M. Plaja, F. Maciá, J. Garriga Massó, E. Bertrand y Serra, Ll. Ferrer-Vidal, J. Bertrán y Musitu, P. Milá y Camps y M. Farguell de Magarola.»

Després de la pallissa

Els «jóvenes rebeldes» en «León Roch», Colominas Maseras, Calderón Fonte, Josep Ulied, Rafel Ulied y Rafel Guerra, convoquen a un miting pera avui, a la nit, a la «Casa del Pueblo».

Volen explicar per qué van anar al susdit miting a cridar y a rebre.

El subjecte lerrouxista Victoriá Safont, pres al miting del diumenge, abans d'ahir varen deixarlo anar.

Avís de reunió

Amb gust publiquem la següent convocatoria:

«Se convoca als individus que formen la Junta directiva de la Secció Universitaria, a una junta extraordinaria que tindrá lloc a dos quarts de quatre de la tarde, del divendres, dia 21 del corrent, al C. N. R., Pelai, 42.

Barcelona, 19 juliol de 1911.—El president, Antoni Juandó; el secretari, Joan Barberá.»

Els regidors radicals

El regidor radical senyor Figueras ens prega que fem constar que ell no havia assistit al miting del diumenge.

Ho fem constar, lo mateix que també afirmem que'l senyor Mir y Miró es, ara com ara, la personificació de l'ortodoxia radical dintre de l'Ajuntament.

El governador al Masnou

Carretera de Mataró amunt, ahir vespre hi passá un automóbil.

En ell hi anava sols un personatge: el senyor Manuel Portela, que havia sigut convidat a dinar a la casa-torre que en dita vila té'l diputat a Corts pel districte de Mataró, don Pere Grau Maristany.

El convit tenia caráctér exclusivament particular.

Marxa de l'arcalde

Aquesta nit, en el tren de les 6'40, sortirá cap a Vichy el marqués de Marianao acompanyat de son secretari particular senyor Ferrer Bittini.

L'arcalde retornará a Barcelona el dia 10 del prop-vinent mes, reprenent altra vegada possessió de son cárreg el dia 20.

Ahir a la tarde, estigué al Govern civil en visita de cumiat.

Recital Eduard Lasheras

El notabilíssim pianista realisá el concert al Círcol Artístic, davant d'una concurrencia selecta y entesa, mereixent entusiastes aplaudiments y felicitacions.

Constituien el programa del concert, obres que exigien un domini absolut de la técnica musical en el difícil instrument que es el piano. En Lasheras, que es tot un temperament y una voluntat, aná descapdellant les obres de Mozart, Chopin y Beethoven amb una segura mestria. Identificantse amb l'esperit y el sentiment que sobrix de la música d'aquests grans autors, posseint, ensems, una execució pulcra y una dicció nítida, en Lasheras tocá admirablement l'«Adagio» de la «Sonata en fa», de Mozart, y el «Nocturn», op. 15 n.º 1, de Chopin, a la primera part del programa, revelant com la seva faisó romántica y afectiva se adiu íntimament amb la música exquisida y apassionada d'aquells compositors.

Allá ont la brillant execució requeria una gran serenitat, en Lasheras triomfava braument, com a la «Polonaise», fentse aplaudir per la seva destresa.

La segona part se feu remarcable per la perfecció com en Lasheras interpretá Beethoven, en l'«Andante» de la «Sonata op. 28», que encaixa de ple dintre'l seu temperament. Per aixó nosaltres recomanem a l'eximi pianista que no s'aparti de Mozart, Schumann, Beethoven, y s'arribi de tant en tant fins al divi Bach, segur d'assolir plenament la seva aspiració artística, que ha de consistir en adaptar el seu especial temperament a la genial modalitat musical d'aquells autors, qual música preferentment li arriba a l'ánima.

Tocá, encara, en Lasheras, el «Vals Capricci», op. 4, den Tchockowky, primera nudició a Espanya, y dues composicions fora de programa, que'ls oienis reclamaren del notable artista, demostrantli la seva admiració.

COSES CURIOSES

Els Teatres Católics

Una de les coses més curioses que existeixen a Catalunya y no sabem si en altres punts d'Espanya, són els teatres de les societats católiques. Societats recreatives com totes les altres y que viuen d'esser recreatives, han d'oferir algun divertiment que sigui esquer dels socis y sobre tot dels socis joves. Per catòlic que sigui un jove, si la societat no li ofereix altre esbarjo que'l de resar un nombre infinit de rosaris les tardes y vetlles de festa, segurament se buscaria un altre lloc ont passar més agradablement l'estona.

Però aquí está'l conflicte. Els divertiments de prou honestitat segons la mitja cana moral que regeix en les societats d'aquesta mena són escassissims. En el ball no cal pensarhi. Un home y una dona que donen voltes agafats per la cintura!... «Vade retro Satanàs!» En aquestes societats no sols no s'agafen homes y dònes—davant de la gent,—sinó que hi ha una completa separació de sexes, com en les iglesies de poble.

Aixi, fóra de les cartes y les vetllades, no'ls queda altre recurs que'l teatre. El teatre té la ventatja de divertir als aficionats que fan comedia y al públic que se'ls escolta. Però heusaquí un altre conflicte. A l'escena no hi poden sortir dònes. Primer, *per l'abans esmentada separació de sexes que es reglamentaria en aquestes societats.* Després perquè l'intervenció de la dòna en les comedies y drames es gairebé sempre a base de passió amorosa y l'amor es espectacle pecaminós segons els que regeixen les societats catòliques.

Per això totes les comedies que s'escriuen pera teatres catòlics són pera representarles homes sols. Però'l repertori del teatre catòlic té dos grans inconvenients: que no abasta pera satisfer les necessitats dels aficionats catòlics y que per regla general es d'una mansuetut tan extraordinaria que no l'aguanten ni les mateixes filles de Maria.

Còm resoldre semblant conflicte? Els directors de teatres catòlics ho arreglen molt fàcilment. Agafen qualsevol de les comedies que s'estrenen en els nostres teatres y... les «arreglen». L'arreglarles consisteix en suprimir les dònes. Es dir, suprimirles no, precisament: lo que fan es una transmutació de sexe dels personatges femenins. Aixi una mare queda convertida en pare, una germana en un germà, una promesa en un amic. Es clar que això dona lloc a situacions equívoques, d'una immoralitat manifesta. Però'ls directors de teatres catòlics són de la mateixa fusta que'l Bridoison de Beaumarchais: l'única cosa que'ls preocupa es guardar les foooormes!

Altrament, no es aquesta l'única immoralitat que cometen «arreglant» les obres. Perquè, volen res més immoral que abusar de la proprietat agena fins a l'extrem de deixarla completament desfigurada? Si bé que en aquest punt de les obres escènicies els directors de teatres catòlics són de l'escola de Proudhon: per ells la proprietat literaria es un «robo». Y no volen pagar drets de representació de cap mena.

El confessor ja'ls deu haver absolt per en aquest punt de les obres escènicies els ho aixi cometen.

La pinxeria lerrouxista

Uns comentaris

Diu «El Mercantil Valenciano»:

«TIRANIA. — Poco antes de cerrarse las Cortes, acordó el Comité Ejecutivo de la Conjunción Republicano-Socialista celebrar en las capitales más importantes, mitines contra la intervención armada de España en Marruecos, y de propaganda en defensa de los fines que la Conjunción persigue.

El acuerdo fué publicado en «El Liberal», «El País», «El Socialista», «España Nueva», «España Libre» y en otros periódicos de Madrid y de provincias.

Entre las poblaciones designadas para la celebración de mitines figuraban Madrid, Valencia, Barcelona y Zaragoza.

Honradamente no puede negarse esto, de buena fe no podrá nadie decir que no es cierto. Tenía, pues, el mitin celebrado el domingo en Barcelona, carácter nacional, no carácter local; respondía al mismo acuerdo en cuyo cumplimiento se celebraron el mitin de Madrid y el de Valencia y obedecía á los mismos fines: hacer propaganda contra la política de aventuras belicosas en Marruecos y defender los ideales de la Conjunción.

Tratando de justificar lo injustificable, pretenden las huestes del lerrouxismo que el mitin de Barcelona era contra el «Caudillo», y que esa fué la causa de la actitud que adoptaron sus mesnadas.

Admitamos esta afirmación completamente gratuita. ¿Pero es que el «Caudillo», es que la «política» del «Caudillo» son indiscutibles? ¿Es que en Barcelona hay derecho á celebrar mitines contra la monarquía, contra la religión, contra todas las insituciones políticas, religiosas y sociales, y no existe ese derecho para celebrarlos contra el «Caudillo» y contra la «política» del «Caudillo»?

¿Qué democracia es esa? ¿Qué liberalismo? ¿En qué se diferencian del absolutismo, de la tiranía, de la inquisición? ¿En qué principio democrático, en qué dogma liberal está definida la indiscutibilidad, la inviolabilidad del «Caudillo», de su «política» y de sus huestes? En el régimen liberal, en las democracias todo es discutible, desde la existencia de Dios hasta los partidos políticos, sus hombres, sus procedimientos, sus doctrinas.

Se ha discutido en mitines a Pi y Margall, á Zorrilla, á Salmerón, á Castelar, á Figueras, y jamás se le ha ocurrido á ningún republicano, á ningún demócrata, á ningún liberal negar ese derecho. ¿No se discute á Canalejas y políticamente se le desnuda en público y se le ataca sin piedad? ¿No se ha hecho lo mismo con Maura, á quien si mancha la sangre de Ferrer no cubre de oprobio el atentado de Hostafranchs, preparado para asesinar a Salmerón, que valía infinitamente más que Ferrer?

Una larga serie de atentados de las huestes del «Caudillo» contra los derechos de ciudadanía y contra los ciudadanos, demuestra que la conducta que esas gentes observaron el domingo no es una excepción, sino la norma general, el «credo político», los «principios» á que rinde culto y que son todo lo contrario de libertad y democracia.

¡Un «Caudillo» indiscutible! ¡Una «política» indiscutible!

Eso se llama tiranía en la mas odiosa de sus formas y hay que acabar con ello.»

LERROUXIANA

O hi ha dues menes de lerrouxistes o'l lerrouxista es un animal que modifica la seva naturalesa segons siguin les circunstancies del seu habitacle.

Ara a Madrid han tingut també'l seu negociet de la cals, guix y ciment. Se tractava d'unes obres que l'Ajuntament de Madrid ha de fer en el subsol, y's presentaren diversos projectes al concurs, y corregueren les *raons* de sota mà, y l'Ajuntament aprovà un projecte ont tots els preus estaven majorats d'una manera escandalosa. Però vingué un senyor que esbombà el marro, publicant en la prempsa una serie de cartes ont se demostrava que'l preu dels materials era exageradissim, com el del ciment, per exemple — ciment havia de ser! — que en el projecte figurava a 80 pessetes la tonelada, quan podia haverse adquirit per 53. Altres articles estaven carregats en un cent per cent, y no cal dir el xibarri que aquestes revelacions mogueren.

Doncs bé: a Madrid hi ha lerrouxistes y els lerrouxistes de Madrid tenen tres regidors a l'Ajuntament, y aquests regidors, cosa molt llògica tractantse de lerrouxistes, aprovaren amb el seu vot el projecte escandalós, sens dubte perque'ls oferiren oportunament les degudes *raons* que havien de convéncels. Però ara ve lo extraordinari del cas, lo que ha donat motiu a la disjuntiva posada al comensament d'aquesta nota. En comptes de conformarse'ls lerrouxistes de Madrid amb la gesta dels seus regidors, com haurien fet els de Barcelona, *els cridaren a la barra davant de totes les Juntes del partit reunides, y els feren un veritable judici de residencia.* Es clar que fou més el soroll que les nous. Al cap de avall s'aprovà una proposició, declarant que *tots eran má honraos.* Però no tots els presents s'hi conformaren, y la reunió acabà com el rosari de l'aurora.

No sembla això demostrar com si hi hagués dues menes de lerrouxisme? Perqué aquí Barcelona vingué la qüestió de la cals, guix y ciment, amb les seves 75,000 *raons*, y els lerrouxistes no's mogueren; vingué en acabat la qüestió de l'aigua, amb la condemna per estafa de aquell individu a qui els regidors lerrouxistes, el *caudillo* al davant, volien entregar els milions de la Ciutat sense cap garantia, y els lerrouxistes, ni per sortir del mal pas, han badat boca. En què consisteix aquesta diferencia? Es que part del lerrouxisme madrileny es d'una contextura moral distinta del de Barcelona?

Els fets semblen indicarho. Si bé que tot podria esser no més una martingala moguda pel *caudillo* de sota mà, perquè'ls seus regidors madrilenys no li havien donat part del negoci.

La Rabassada

Ahir se va celebrar la inauguració oficial dels llocs d'esbarjo bastits en la vall de la Rabassada per una Societat Anónima de capitals francesos quasi en sa totalitat.

Quan tot estigui llest, puig falta forsa cosa pera acabar, será aquell paratge un delicios lloc d'expansió y d'esbarjo, no solament pels barcelonins, sinó pera'ls forasters que visitin nostra ciutat.

Tota la vall, es d'una vegetació espléndida que fa agradosa l'estada y el pas amplissim que deixa en aquell punt la carena de montanyes que envolta Barcelona, permet allargar la vista a un panorama espléndit. Allí s'hi han bastit una serie de magnífics pabellons pera restaurant, sales de concert y de casino, atraccions, etc. Y a l'aire lliure, al mitg de la Vall, altres d'aquestes atraccions americanes tan de moda avui en les grans ciutats, com són montanyes russes, «waterchutte» y altres per l'istil. Tot construit amb gran luxe y enllumenat als vespres, amb milers de bombetes eléctriques y arcs voltáics. Pera donar idea de la «modernitat» de les atraccions no hi ha més que dir que les montanyes russes tenen un kilómetre imaginantles en línia recta, amb pendents vertiginoses y revolts extraordinariament complicats.

Dels pabellons a les atraccions a l'aire lliure s'hi baixa per unes grans esglaonades amb grans y artístics testos de flors, que posen un nou encant en aquell paratge espléndit.

Descriure totes les dependencies dels pabellons, habilitades amb el més gran confort, fora tasca llarga. N'hi ha prou amb donar els noms dels industrials que han intervingut en les obres pera ferse cárreg de la cura y esplendidesa amb que han estat fetes.

Els plánols y direcció foren encarregats al distingit arquitecte francés M. Lechevalier y a les seves ordes treballaren: l'ebanista A. Segarra; els cerrallers Rafel Costa, de Barcelona y Josep Vilarasau, de Sant Cugat del Vallés; els fusters Andet y Santandreu; el guixaire Vicens Ramos; la casa de lampisteria de la viuda de Molinari; la de vidres de Buixeres y Codorniu; els germans Reverter pels estucats; la casa Sauret pera totes les instalacions de sanitat; el marbrista Emeteri Costa; en Doménec els metalls; la casa Magori y Andreu les tuberies de ferro; la d'Orsola Solá y C.ª les baldoses; en Joan Bonet els mobles; l'A. E. G. l'electricitat; en Santamaria la tapisseria y catifes; la casa Mans, Comas y Marsal tot el ben proveit servei de cristalleria y porcelana; en Vidal les máquines de gel, etc., etc.

Més de 300 persones foren convidades per l'empresa pera assistir a la festa, trobant tothom pera trasladarse a la Rabassada, abundant servei de cotxes y automóbils y els tramvies especials inaugurats fa pocs dies.

Després de recórrer els convidats tots els pabellons y de provar algunes de les atraccions a l'aire lliure, se'ls serví un espléndit sopar, amb el qual feu també una brillant inauguració la cuina del Restaurant, que per lo vist deu haver estat posada en enteses mans.

L'ápat el presidiren el senyor Rodó, arcalde de Sant Cugat, en qual terme municipal está enclavada «La Rabassada»; el representant de l'empresa, senyor Sabadell; el president accidental de l'Audiencia, senyor Sabadell; el rector de l'Universitat, baró de Bonet; el senador, senyor Rahola; els diputats a Corts, senyors Zulueta, Moles, Godó y Sala; els regidors, senyors Marial y Ramoneda; don Eduard Calvet; els diputats provincials, senyors Alegre y Pelfort, y altres conegudes persones. En les demés taules seien altres regidors y diputats, periodistes, industrials, proprietaris, etc., etc.

Al final de l'ápat, l'arcalde de Sant Cugat expressá la satisfacció de tota la vila per ell representada, per tenir dintre dels seus limits a tan important establiment; els senyors Cereceda y Calvet desitjaren moltes prosperitats a l'empresa, y el representant d'aquesta, senyor Sabadell, contestá agraint a tots les seves bones paraules.

Eren quarts de dotze quan tornaven els convidats a Barcelona, complascuts y satisfets de l'excursió.

«La Rabassada» s'obrirá avui al públic y es de creure que aquest sabrá recompensar tots els esforsos fets per l'Empresa pera dotar a Barcelona d'un establiment d'esbarjo digne d'ella.

LA REUNIÓ D'AVUI

Les quatre comissions de les Diputacions catalanes

Com tenim anunciat, avui al matí se reunirá en el Palau de la Generalitat la Comissió interprovincial de les quatre Diputacions catalanes, a l'objecte de tractar de la Diputació general catalana.

La reunió se farà en el saló de sessions de la Diputació, y comensará a les onze del matí.

Les comissions se composen dels senyors diputats, els noms dels quals van a continuació:

Diputació de Barcelona: don Enric Prat de la Riba, don Joaquim Sostres Rey, don Lluis Duran y Ventosa, don Ramon Roig Armengol, don Francesc Bartrina, don Lluís de Argemí y de Martí y don Manuel Folguera y Duran.

Diputació de Tarragona: don Antoni Estivill, don Víctor J. Olesa, don Francisco Roig y don Josep Mestres.

Diputació de Girona: don Antoni Riera, don Josep Maria Vilahur y don Antoni Llovera.

Diputació de Lleida: don J. Gil Doria, don Joan Rovira y Agelet, don Ramon Riu y don Antoni Mestres.

INFORMACIO DE BARCELONA

El dimars darrer celebrá reunió el Consell Regional de l'Unió de Viticultors de Catalunya, presidint el senyor Puig de la Bellacasa.

El president doná compte d'haverse personat en la causa que per fraudes de vi s'instrueix en el Jutjat de Sabadell contra la casa Huguet y Duran de Mas Rampinyo (Moncada).

S'acordá que durant l'estiueig del senyor Puig de la Bellacasa la presidencia de la Unió estigui representada pel senyor Barnadas.

Se doná compte d'una comunicació del Sindicat d'Exportadors de vins de la Rioja domiciliat a Haro, solicitant l'apoi de la Unió contra la oposició que fan al projecte del govern establint dipósits francs pera els vins. S'acordá contestalshi que s'accedeix a la seva petició, peró que l'Unió necessita antecedents pera fonamentar dita oposició, ja que com a catalans, són partidaris en general de dits dipósits.

Se tractaren altres assumptes d'orde interior y s'aixecá la sessió.

En les Escoles que sosté la Societat Nova Llealtat Martinense hi tindran lloc els dies 23 y 30 d'aquí que som, a la tarde, els exames de final de curs y el repartiment de premis als deixebles.

Aquesta nit, de nou a dotze, la banda del regiment de Vergara executará en el Paralel, cantonada al carrer de Sant Pau, el següent programa:

«El triunfo», pas-doble (1.ª audició), Saez (R.); «Carmen», fantasia, Bizet; «Per Ginta», 1.ª suite», Grieg; «Bocaccio», mosaic, Suppe; «Viva Navarra», jota, Verguilla; «El concurso de Montluel», pas-doble, Jacué.

S'ha constituit en aquesta ciutat una comissió que s'emprén l'obra de la publicació d'un setmanari científic, literari-artístic, redactat en catalá y castellá y qual títol será «Cultura Ciutadana». Dita publicació, que prescindirá en absolut de tota tendencia política o social, se repartirá de franc en tallers y fábriques y en general per contres y associacions concorregudes per l'element obrer.

La Comissió fa públic que agrairá a tots els escriptors, artistes y homes de ciencia que vulguin aportarhi el seu apoi colaboranthi, tinguin la bondat de remetre la llur adhesió lo més prompte possible y per escrit a casa del secretari D. A. Serrano y Victori, carrer de Girona, 97, primer.

La Comissió executiva de l'Agrupació defensora dels interessos de la «Zona neutral de Consums» d'aquesta ciutat, ha acordat en sessió del dia d'ahir, concórrer a l'informació pública oberta per l'Ajuntament de Barcelona, referent a la supressió y substitució de l'impost de consums; haventse encarregat de l'informació oral el president, don Ramon Monegal y Nogués, y de l'informació escrita l'assessor de la mateixa Agrupació, don Josep Nolla y Badia, advocat.

S'ha publicat el número 6 de la notabilíssima «Revista de Educación»; conté:

Articles d'Altamira, Barberá, Bardina, Casagemas de Llopis, Conill, Ioteyko, Lleonart, Ors, Roosergelt y Rucabado; informacions sobre l'Universitat Industrial de Barcelona, el fracassat projecte del llei belga d'Instrucció, la visita del doctor Altamira a Barcelona y sobre diversos congressos internacionals; les planes de costum de folletó, algun de nou y 37 gravats ilustrant el text. A més publica un extens article editorial resumint la tasca de la «Revista» en son primer semestre y oferint importants reformes en l'esdevenir de la mateixa.

La Cambra de venedors dels mercats públics de Barcelona y sa provincia, ha endressat a l'Ajuntament una exposició, demanant:

Que'ls veterinaris municipals inspeccionin diariament els llocs ont se ven carn fresca, y que s'obligui als venedors a anunciar en cartells el preu y la classe de carn que ofereixen.

Ocasió! Pianos de lloguer completament nous a 10 ptes. al mes. Aribau, 31, principal (xamfrà Consell de Cent).

La revista «Credo Naturalista» convoca pera aquest vespre, a dos quarts de deu, a l'A. E. P., als naturalistes vegetarians, pera tractar de constituirse en Societat legal.

Aquest vespre, don S. Banús y Bracons, donará una conferencia al saló d'actes de l'Ateneu Barcelonés sobre'l tema «L'humanitarisme davant de la delinqüencia; el régim carcelari a Espanya».

La conferencia es de les organisades pel Museu Social.

DE SANITAT.—El «Boletín Oficial» publicava ahir la següent circular governativa:

«Pera que este Gobierno pueda facilitar con la urgencia que las circunstancias exigen los antecedentes pedidos al mismo por real orden de 13 del actual, inserta en la «Gaceta» del 14 y en el «Boletín» del 17, se servirán los Sres. Alcaldes remitirme en el preciso término de quinto día, los datos siguientes:

1.º Si tienen laboratorio bacteriológico o dispuesto para realizar los análisis necesarios para el diagnóstico rápido de cólera.

2.º Si tienen local de aislamiento en condiciones para prestar servicio inmediatamente.

3.º Si tienen el personal de desinfectores y el médico preciso para atender las necesidades de la campaña sanitaria.

4.º Si disponen del mínimum de desinfectantes á que hace referencia ó exige el anejo 2.º de la Instrucción general de Sanidad; y

5.º Si tienen consignación en presupuesto para higiene y salubridad conforme dispone la real orden de 17 de octubre de 1908 recordada en la de 4 del actual y en la que motiva esta circular, y demás disposiciones citadas en la misma.

Barcelona, 18 de julio de 1911.—El gobernador, Manuel Portela.»

—Excessos de menjar y beure. Un ápat abundós se digereix sense dificultat amb una cullerada d'Elixir Estomacal de Saiz de Carlos, que evita, per ésser un poderós tónic digestiu, les malalties de l'estómac.

(PER CORREU)

INAUGURACIÓ D'UN CENTRE REPUBLICÀ

CARME, 18 juliol. — Espléndida y simpática resultá la festa que'ls republicans del pintoresc poble de Carme celebraren el passat diumenge, diada de la festa major, amb motiu de inaugurar el Centre d'U. F. N. R., recentment constituit, y veure onejar per primera vegada una bonica bandera, ensenya de dita entitat.

A les cinc de la tarde una grossa gentada esperava a la carretera l'arribada dels convidats dels pobles veins, organisantse, un cop arribats els amics d'Igualada, junt amb els de Capellades, Pobla, Vilanova del Camí, Torra de Claramunt, Montbui y altres comissions que sentim no recordar, una imponent manifestació, que precedida per una acreditada orquestra de la capital, que li la sentir les vibrants notes de l'himne republicá «La Marsellesa», se dirigí a l'hostalge social de la novella entitat, establert a l'antic café de «Cal Josepó», quedant per complet invadides totes les dependencies de dit local.

Acte seguit el batallador republicá y exdiputat provincial J. Serra Constansó dirigí la paraula al públic, pronunciant un bonic parlament y enarbolant per primera vegada la rica bandera que per suscripció popular han confeccionat els republicans de Carme pera que'ls serveixi d'herald en les lluites contra'l caciquisme y el reaccionarisme, davant de quins penons d'ignominia, recomaná l'amic Serra l'enlairessin ben alta sense defallir mai.

Un nodrit chor cantá amb molta justesa «La Marsellesa», comensant acte seguit el miting al qual, per causes involuntaries, no pogué assistirhi el diputat provincial senyor Rius y altres amics de la capital.

En nom dels fedelats nacionalistes de Capellades parlá en Vergés, de dita vila, saludant el nou Centre y recomanant la tasca continua de laborar sense odis en pro del progrés y les reivindicacions obreres, acabant son parlament glosant els conceptes de l'himne revolucionari «abans morir que esser esclaus».

Pels republicans d'Igualada parlaren els senyors Freixas y Serra Constansó, fent cada un d'ells un llarg y entusiasta discurs, recullint molts aplaudiments.

Grat record servarem de tan simpática festa, tant pel gran entusiasme que per tot arreu se notava, com pel convenciment que'n treguerem de que en el poble de Carme pot ben dirse que tota la joventut está disposada a treballar amb totes les energies per la conquista de la República y pel complet anorreament del caciquisme del districte.

DE L'ATENEU PALAFRUGELLENC

PALAFRUGELL, 17 juliol.—El divendres de la setmana passada, dia 14, va celebrarse en aquest Ateneu una vetllada en la que'ls socis en J. Linares y en L. Medir, ressenyaren les excursions fetes a «Les Falugues» y a Sant Miquel de Cruïlles, respectivament.

Indiscutiblement es l'Ateneu Palafrugellenc la Societat que més pot fer per l'educació integral dels palafrugellencs. Cap més entitat pot disputarli el lloc que en primera fila ocupa.

El nombre dels actes culturals portats a cap en els seus salons ne són una prova palesa.

Gracies an ell aquest any no tindrá nostra festa major la monotonia dels demés que, com passa en molts pobles y viles, consistia en balls, sardanes y sentir l'acostumat obligat de cornetí o fiscorn, després d'haver dinat.

Pera evitar aixó ha organisat un gran festival que tindrá lloc en el seu camp de Sports el segon dia de santa Margarida, dia 21 del corrent.

El programa es el següent:

Primer: Curses a peu.

a) De velocitat, a 100 metres.

b) De resistencia, a 500 metres.

c) A peu calot, a 60 metres.

Hi haurá premis en metàlic.

Segon: Concurs de salts, sense perxa ni trampolí.

a) D'altura.

b) De llargada.

També amb premis en metàlic.

Tercer: Sensacional ascenció pel rei dels aires, capitá Paufila, en son globu «España».

Quart: Gran «match» de «foot-ball» entre el segon «team» del Sport-Club de Palamós y el primer «team» de la Secció de sport de l'Ateneu Palafrugellenc.

L'acte tindrá lloc a la tarde.

L'hora, preus de localitats y demés detalls de la festa s'anunciaran oportunament.

De desitjar fora que aquestes festes de repetissin ben sovint pera bé dels palafrugellencs, a les quals estem plenament convensuts prestaran el seu apoi.—E. B.

FESTA MAJOR

SABADELL, 19 juliol. — El dia 2 del mes d'agost, quart de la Festa Major, tindrá lloc la Batalla de Flors, concedintse als carruatges més ben adornats un premi de 300 pessetes, un de 150 y un de [illegible]

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANGER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 19, 10 matí

Sobre un article de «La Correspondencia de Aragón»

Saragossa.—Uns oficials de la guarda civil, vestits de paisà, anaren a la casa del quefe radical don Joan Andreu Palomero, ont s'hostatja el diputat senyor Albornoz. Aquest va donar tota classe d'excuses als oficials.

Els va dir que ell no era l'autor de l'article que'ls ha molestat, de «La Correspondencia de Aragón» y els indicà'l nom de l'autor, prop del qual no han volgut els oficials seguir les seves gestions per raons de naturalesa privada.

El coronel de la guarda civil va dirigir un ofici al capità general acompanyant un número de «La Correspondencia» en que's publicà l'article en qüestió, pera que, si ho creia oportú, hi intervinguessin els tribunals.

Es inexacte que'ls oficials de la guarda civil intentessin realisar cap acte colectiu davant la redacció de l'esmentat periòdic.

L'actitut de la guarda civil se considera molt correcta.

L'assumpte està totalment acabat.

El jutjat militar ha dictat auto de processament per delicte de sedició, contra l'autor de l'article.

L'autoritat militar ha retirat l'orde de que seguissin aquartelades les tropes.

El coronel de la guarda civil ha marxat a Madrid, ont conferenciarà amb el general Martitegui, director del còs.

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica:

Llei de contracte d'aprenentatge.

Decret de la Presidencia admetent la dimissió al governador de Badajoz, senyor Martínez Rincon, y nomenant a don Francisco Cabrerizo.

Nomenant cavaller del Collar de Carles III al senyor Navarro Reverter.

Decrets de Gracia y Justicia, ja trasmesos, entre ells, el relatiu al traslat a la península dels penats de Ceuta.

Decrets de Guerra, entre ells, el que disposa que'ls oficials, queles y individus passin la revista y el relatiu al matrimoni dels sargents.

Decret de Governació establint el cambi de paquets postals entre les oficines espanyoles de Correus y les possessions septentrionals de l'Africa.

Decrets de personal del ministeri de la Governació, amb motiu d'haverse corregut les escales per una vagant en els alts càrregs d'aquest ministeri.

Reial orde resolent el recurs d'alsada interposat per la Societat «Crèdit Ibero-Americà de Barcelona» contra'l fallo dictat per la Junta arbitral d'aquella Duana en l'expedient número 195,909, relatiu als teixits encerats y impermeabilisats.

Anunciant oposicions pera proveir 20 plasses de topògrafs auxiliars de Geografia.

Els consums

Castelló.—L'Ajuntament ha suprimit totalment l'impost de consums.

L'opinió ha rebut amb gran alegria la noticia.

Madrid, 19 4'15 tarde

El conflicte de Puertollano

Avui ha visitat al president del Consell una comissió d'enginyers pera tractar de la manera de resoldre'l conflicte obrer de Puertollano.

Amb aquest objecte han anat a Puertollano l'enginyer senyor Faquinetro, persona de confiansa del ministre de Foment.

El senyor Moret

El senyor Moret sortirà cap a San Sebastián en el tren ràpid de demà.

Madrid, 19, 5'15 tarde

Sobre'l discurs del senyor Azcárate a Barcelona

«El País», contestant a les lamentacions d'«El Imparcial» d'ahir, perquè a Barcelona no's va deixar que'l senyor Azcárate exposés el seu concepte de l'antimilitarisme, diu que'ls senyors Azcárate y Alvarez estan de perfecte acord.

Es més; creiem, afegeix, que hi està tota la democracia republicana. Tots reconeixem com única sobirania la del poble, donant al poble la significació amplíssima que té aquest mot y l'altre significat circunscrit a una determinada classe social.

Els teixits impermeabilisats

La reial orde d'Hisenda que avui publica la «Gaceta» y a la qual ens hem referit aquest matí, disposa que deuen aforarse per la partida 19 de l'aranzel els teixits simplement alquitranats, estiguin o no enarenats; que'ls teixits impermeabilisats, sense goma, en els que no s'hagi alterat el color, la flexibilitat y demés carácters propris de la seva classe, s'aforin per les partides que els correspongui, y que'ls demés teixits no classificats expressament s'assimilin als denominats encerats.

Se disposa que'ls teixits coneguts amb el nom de encerats y els seus similars se aforin per la partida 684, encara que'l seu pes sigui inferior a 12 grams per decímetre quadrat, y que's tinguin per no inclosos els encerats en la nota adicional a les partides 684 y 685 de l'aranzel vigent.

En sa conseqüencia, els teixits impermeabilisats objecte de la controversia deuen esser aforats per la partida 684 del vigent aranzel.

La recaudació

La recaudació obtinguda pel Tresor en la primera quinzena del mes actual, excedeix de l'alsada en igual período de l'any anterior en 1.300,000 pessetes, amb tot y haverhi una baixa en Duanes.

DESORDES A CARDIFF

Cardiff, 19. — Els vaguistes han calat foc a un dipòsit de mercaderies del moll.

Les pèrdues se calculen en alguns milers de lliures esterlines.

—Els vaguistes, en nombre d'alguns milers, han rodejat el dipòsit incendiat, impedint als bombers apagar el foc y entregantse a actes de pillatge.

La policia ha donat algunes càrregues, produintse violentes colisions.

El motí ha durat tot el dia.

Hi ha nombrosos ferits de una y altra banda.

Sobre la dimissió de l'arcalde de Saragossa

El senyor Canalejas ha repetit avui que la dimissió de l'arcalde de Saragossa ha obeit a una mala interpretació del telegrama que li va enviar.

Recordava el senyor Canalejas que sempre ha procurat afavorir en la mida de lo possible els interessos saragossans com va passar amb el plet dels sucrers. Es més — deia el president — me creia ja quasi saragossá honorari.

NOTES CURTES DE L'EXTRANGER

Londres, 19 juliol. — El Govern de Xile ha pagat a la casa Alshop les 187 mil lliures esterlines que fixá el rei Jordi com a indemnisació en l'arbitratge que se li confiá.

Colonia, 19. — Ha arribat an aquesta ciutat l'expresident de México Porfiri Díaz y el seu fill.

Roma, 19. — El duc dels Abruzzos, ara comandant quefe de l'arsenal de Venecia, será nomenat contralmirall de la esquadra y comandant de la segona divisió naval.

Teheran, 19. — L'ex sha ha desembarcat en territori persa, amb un número d'homes desconeguts.

Nova York, 19. — Un despaig de Manila diu que un tifon ha provocat inondacions a la illa, ocasionant danys materials que's calculen en un milió y mitg de dollars.

POLÍTICA ANGLESA

EL LABORISME ANGLÉS.--LORDS CONTRA COMUNS

Londres, 19 juliol. — El diari orgue oficial dels treballadors anglesos anuncia que'ls diputats obrers de la Gran Bretanya han aprofitat l'estada a Londres de bon nombre de diputats laboristes amb motiu de les festes de la coronació, pera celebrar conferencies secretes, mercés a les quals s'ha pogut assentar les bases pera una acció colectiva entre totes les forses proletaries organisades de les diverses colonies britániques.

Encara que no s'ha fet pública cap ressenya d'aquestes conferencies, s'afirma que hi han hagut discusions vives, especialment entre Keir Hardie, quefe dels socialistes anglesos y Fisher, primer ministre de la Federació australiana. Respecte a les questions esencials hi ha hagut acord, especialment sobre la cooperació de totes les forses laboristes de l'Imperi y les socialistes de l'extranger, pera fer impossible tota guerra entre les potencies.

El «Daily News» diu que si la Cambra dels lords retorna el «veto-bill» a la Cambra dels comuns dilluns que vé, seran creats cinquanta pars immediatament, amb lo qual els liberals tindran majoria a l'Alta Cambra. En aquest cas, el Govern no tornaria el projecte a la Cambra aristocrática fins que aquells haguessin pres possessió de llurs càrregs.

EL CONFLICTE DEL MARROC

Madrid, 19, 2 tarde

Lo que diu el quefe del Govern

El senyor Canalejas ha fet avui interessants manifestacions sobre la situació del que podriem anomenar incident Boisset.

Ha comensat el president per fer un resum de lo que respecte a l'assumpte diu la prempsa extrangera, en la que s'aprecien diferentes tendencies al jutjar la conducta d'Espanya, unes favorables, altres adverses y altres de reserva.

El senyor Canalejas trobava en la mateixa prempsa francesa divergencies importants y marcades atenuacions a campanyes anteriors.

Els periódics de París donen compte de que avui visitará a San Sebastián a nostre ministre d'Estat l'embaixador de Fransa a Espanya M. Geoffroy, pera tractar de l'incident Boisset a Alcassarquivir.

La referencia més generalisada es la de que un centinella espanyol va detenir a monsieur Boisset y que al donar aquest a conéixer la seva condició d'agent consular francés fou llibertat.

Se li va encabritar el cavall y va continuar cap a Alcassarquivir, essent novament detingut per un sargent que li va indicar la proibició de portar armes y el va conduir a la presencia de l'oficial de guarda.

Aquest, al saber qui era'l detingut, li va donar tota mena d'excuses y el va posar de nou en llibertat.

Aquestes noticies que circulen per la prempsa extrangera són les úniques que fins ara se tenen de l'incident.

El Govern espanyol continúa sense tenir altres informes, perqué encara no ha rebut contestació als radiogrames que ahir va expedir a Alcássar, cosa que no es d'extranyar, per haverhi dificultat en la comunicació.

Avui els senyors Canalejas, García Prieto y Luque han expedit nous radiogrames en demanda de noticies concretes de l'incident.

El senyor Canalejas deia que en quant li contestin ens comunicará als periodistes tots els detalls pera que'ls fem públics, perqué desitja que en aquesta qüestió la cosa sigui clarissima, pera evitar que se'n aprofitin els agiotistes de la Borsa y altres elements que fan de l'alarma un instrument pera conseguir particulars y lucratius fins.

El senyor García Prieto, en conversa telefónica que ha tingut amb el senyor Canalejas, l'ha avisat que avui a les dotze o dos quarts d'una, tindrá una conversa amb l'embaixador francés.

També d'aquesta entrevista n'ha ofert donar una referencia'l quefe del Govern.

No'ls ocultaré res a vostés—ens deia'l senyor Canalejas—perqué crec que l'opinió deu enterársen y amb l'opinió estaré en comunicació constant per medi de la prempsa.

Aixi evitarem tergiversacions, que unes vegades són degudes a la manca de noticies y altres vegades són intencionades.

La prempsa francesa, a l'anunciar la visita de M. Geoffroy al ministre d'Estat espanyol, dona gran importancia a dita entrevista.

Uns periódics diuen que en ella s'examinará l'incident Boisset, que expliquen en la forma abans esmentada, esperant que tot quedará satisfactoriament solucionat, y altres diuen que si el Govern espanyol no atén a les reclamacions de l'embaixador francés, aquest se retirará.

Com se veu—ha afegit el senyor Canalejas—la prempsa francesa recorre tota la gamma, desde la simple amonestació fins al bélic ultimatum.

La prempsa anglesa's posa en una actitut singular.

No tracta molt consideradament al senyor Fernández Silvestre, perqué diu, referintse a l'incident d'Alcassarquivir, que no es possible que pel mal carácter d'un senyor s'estableixin dificultats entre les relacions d'Espanya y Fransa, que deuen continuar essent corals com fins ara.

Creuen els periódics anglesos que seria un absurde arribar, per cosa de tan poca monta, a una ruptura entre ambdues nacions.

La prempsa alemanya es la més moderada en sos judicis.

Calla y se limita a dir que per singulars circumstancies an ella li toca en aquest plet tenir prudencia.

Aixó—afegeix el senyor Canalejas—se refereix an aquella part de la prempsa que jo conec, perqué no m'han telegrafiat tot lo que diu la prempsa europea, ni molt menys.

No sé lo que podrá ocórrer en l'entrevista de M. Geoffroy y el senyor García Prieto; y aixó que dic no es una habilitat pera preparar a l'opinió per medi de la prempsa, cosa que es lícita a tot Govern: es que realment ignoro lo que ha de resultar d'aquesta conversa.

La meva impressió es la de que seria una falta de desitg d'esser amics si per una cosa tan petita com la de l'Alcássar anessim a renyir amb Fransa.

Quan comensaren a circular les primeres noticies de l'incident Boisset me vaig alarmar; peró aquesta alarma ha cessat al tenir coneixement de la forma en que han ocorregut les coses per les referencies que la majoria dels periódics publiquen; y estic segur de que la referencia oficial, quan la tinguem, ha d'esser encara més satisfactoria.

No hi ha pera amagar que l'entrevista de M. Geoffroy y el senyor García Prieto es el succés del dia; peró també hi ha que convenir en que pera renyir no's tenen coverses. Se renyeix per escrit. Aixó sense comptar amb que M. Geoffroy es un home intelligentíssim, molt cortés y molt discret.

En aquesta entrevista, com ja he dit, se tractará de la qüestió Boisset. Ara han sorgit dificultats y discusions per aquest petit detall; demá sorgiran per altre assumpte més important, a l'altre dia per coses de més importancia, y aixi podriem passarnos la vida de conflicte en conflicte, que, com es natural, anirien revestint major gravetat cada vegada per les relacions d'ambdós paisos no sols per lo que en sí significuessin els incidents, sinó per sa repetició mateixa; y aixó es lo que hi ha que estudiar amb el Govern francés y crec que d'aixó hauran d'ocuparse avui a San Sebastian el marqués de Alhucemes y el representant de la nació veina.

Com que lo que porto referit a vostés — ha alegit el senyor Canalejas — sense arribar a revestir carácters d'extraordinaria importancia, no deixa de tenirne alguna, sisquera sigui pel carácter internacional de l'assumpte, he cregut oportú reunir a tots els ministres que's troben a Madrid, pera informarlos de lo que passa y de lo que's diu y cambiar impressions.

Y en efecte; aquest matí ens hem reunit aquí, en el ministeri de la Governació, els ministres d'Hisenda, Instrucció pública, Foment, Guerra y jo y hem parlat una estona sobre totes aquestes coses.

Donada aquesta darrera noticia, el senyor Canalejas s'ha despedit dels periodistes, fins a la tarde, repetint que'ls facilitaria quantes noticies tingués de San Sebastian y Alcassarquivir.

Nou cònsul.--Mort d'un agent consular espanyol

Avui ha visitat al senyor Canalejas, pera despedirse d'ell, el senyor Clará, que ha sigut nomenat cónsul d'Espanya a Alcássar.

Tánger. — Aquest matí ha mort al seu domicili de la montanya don Manuel Villalta, a conseqüencia de la malaltia contreta a Alcássar, durant l'exercici del seu càrreg d'agent consular d'Espanya.

Madrid, 19, 6'15 tarde

Declaracions del senyor Canalejas sobre l'incident de l'agent francès M. Boisset

El senyor Canalejas acaba de rebre als periodistes, manifestantlos que s'ha efectuat a San Sebastian la entrevista de l'embaixador de Fransa amb el nostre ministre d'Estat.

Aquest ha redactat una nota oficiosa, de la part oficial de la conversació, entregantla als periodistes.

En substancia la nota oficiosa diu: que'l embaixador francés ha dit al ministre espanyol que l'incident ocorregut a Alcássar a l'agent francés M. Boisset ha produit amargura en la opinió francesa y desagrado en el Govern francés; que l'embaixador de Fransa ha vingut a dir al Govern d'Espanya que suposa que aquest incident també haurá produit desagrado al Govern espanyol y que es de suposar que aquest no haurá donat cap orde pera que's detingués a M. Boisset.

El senyor García Prieto ha contestat lo mateix que ha dit el senyor Canalejas al mitgdia als periodistes, o sigui que no's tenien noticies directes ni de nostre representant a Tánger, marqués de Villasinda, ni del tinent coronel senyor Fernández Silvestre. Se suposa que la falta de contestació als radiogrames del Govern es deguda, ademés de les dificultats de la comunicació radiográfica, a que ni el marqués de Villasinda ni el senyor Fernández Silvestre concedeixen a l'incident d'Alcássar la importancia que se li ha donat a Madrid y París.

De totes maneres, el senyor García Prieto ha manifestat a l'embaixador francés que si ha ocorregut aquesta detenció haurá sigut per error d'algun centinella y que s'hauran donat a M. Boisset totes les explicacions degudes.

També ha rebut el senyor Canalejas un telegrama de nostre embaixador a París, senyor Pérez Caballero, el qual li diu que ahir estigué a Quai de Orsay, conferenciant amb el ministre de Negocis extrangers de Fransa, qui li adelantá l'objecte de la entrevista que han tingut avui M. Geoffroy y el senyor García Prieto a San Sebastian.

El senyor Pérez Caballero sortí relativament satisfet del despaig del ministre francés.

El senyor Canalejas considera com acabat ja aquest incident; assegurant que aquesta es la primera queixa oficial que Fransa ha fet a Espanya en els assumptes del Marroc.

Qué queda d'aquest incident? — deia el senyor Canalejas. — La possibilitat de sa repetició y pera evitarla ja hem telegrafiat als senyors Villasinda, Fernández Silvestre y Zugasti y ademés he pregat al senyor García Prieto que en les conversacions que tingui en dies successius amb l'embaixador francés tracti d'aquest assumpte.

La voluntat dels governs espanyol y francés es la de mantenir grans les relacions de cordialitat; peró devegades, contra la voluntat dels governs, els pobles se desgarrien y aixó es lo que s'ha d'evitar.

S'ha rebut un telegrama del senyor Fernández Silvestre donant compte d'haver efectuat una expedició ahir, a les quatre de la tarde, pera tallar llenya, als voltants de Alcássar, retornant sense novetat.

El senyor Canalejas ha dit que «The Times» de Londres, publica avui un telegrama de Tánger molt agradable pera Espanya, puig reconeix que'ls espanyols se porten al Marroc amb gran tacte.

El coronel Prestamero, que com se sab estigué fa uns dies a Larache y Alcássar, ha arribat a Madrid y ha visitat al ministre de la Guerra y al senyor Canalejas.

Diu aquest que'l coronel Prestamero li ha manifestat que porta d'Alcássar y Larache les millors impressions. L'estat de salut y disciplina de les tropes es excelent. Les malalties alcansen una xifra molt inferior a la dels contingents que estan a la península.

El coronel Prestamero no ha vist a Alcássar ni a Larache el menor símptoma de disgust entre'ls elements diversos que allí se troben. Els moros fan protestes d'amistat als espanyols y l'autoritat del Maghzen ens tracta amb suma cordialitat.

Se mostrá molt sorprés el coronel Prestamero quan a l'arribar a Madrid l'han enterat de tot lo que's diu sobre l'incident Boisset, puig allí, fora de les conversacions més o menys interessades per l'amor patriótic de francesos y espanyols, no ha vist el menor rossament.

El coronel Prestamero se fa llengües de la discreció y de l'acert amb que'l tinent coronel Fernández Silvestre desempenya son comés al davant de les forses espanyoles.

El senyor Canalejas, parlant d'aixó, també ha dedicat elogis al senyor Fernández Silvestre y ha expressat el desitg del Govern de que continúi allí, no sols per les seves condicions personals, sinó perqué vol elevar la categoria de tinent coronel pera el quefe de les forses a Alcássar y Larache.

Ha recordat el senyor Canalejas que'l senyor Fernández Silvestre ha de venir a Madrid a conferenciar amb el Govern, peró ho deixará pera més endavant, puig si vingués ara amb l'incident que tant se comenta els enraonaments arribarien a son més alt grau.

El senyor Canalejas ha donat compte de la felís arribada del rei a Santander y ha dit que li ha enviat una amplia informació telegráfica de tot lo relacionat amb l'incident Boisset. No ha pogut ferho per telefon, perqué fins a última hora de la tarde d'avui no s'establirá la comunicació telefónica entre Madrid y Santander.

Espanya y Fransa

París. — L'embaixador d'Espanya, senyor Pérez Caballero, va visitar anit al ministre francés de Negocis extrangers, M. De Selves, al qui va manifestar que si els agents espanyols confirmen la detenció de l'agent consular francés M. Boisset, en les circumstancies que ha referit la prempsa, el Govern espanyol no deixará de lamentar l'incident y de donar a Fransa les reparacions que siguin necessaries.

De la entrevista que han tingut a San Sebastian l'encarregat de Negocis de Fransa y el ministre espanyol senyor García Prieto, semla resultar que el comandant de les forses espanyoles d'Alcássar ha rebut instruccions en el sentit de no desarmar cap soldat de les mehalles xerifianes y de restituir al Govern marroquí les armes y cavalls portats a Alcássar pels desertors.

Espanya enviará, en calitat de cónsul a Alcássar, al senyor Clará, persona simpática a Fransa, el qui ha rebut a San Sebastian les instruccions més conciliadores.

Per fi, el senyor García Prieto ha lamentat que'l periódic marroquí «El Telegrama» hagi reproduit un despaig de «La Correspondencia de España» imputant al capitá Moreaux fets inexactes.

Més de la detenció den Boisset

El ministre de la Guerra ha facilitat, a les set de la tarde, el següent radiograma del tinent coronel Fernàndez Silvestre, que aclara completament l'incident amb monsieur Boisset:

«Incident agent consular francès se limità a lo següent:

Dit senyor, després de passar armat per diversos llocs que al reconèixel no'l molestaren, se trobà parella askaris tabor, fou requerit y obligat anar lloc immediat ont capità Pidal li donà tals explicacions que Boisset li pregà no imposés càstic al soldat, alegant que com militar coneixia severitat consigna. Enterat d'això vaig donar parte oficial, vaig castigar soldat renovant instruccions consigna donantli explicacions a l'agent consular.»

Madrid, 19, 9 nit

Lo de Puertollano

Una comissió d'obrers miners de Puertollano ha visitat al senyor Canalejas, pera parlarli de la situació que travessen amb motiu de la vaga.

Ha assistit a l'entrevista el ministre de Foment.

Els obrers han expressat son desitg de formar torns si no hi ha treball pera tots.

El quefe de la guarda civil de Puertollano ha donat bons informes de l'actitut dels obrers.

Sols ne treballen 200 d'aquests y són tres mil els que estan en vaga.

El senyor Gasset ha dit que si persisteix l'actual situació está disposat a anar ell en persona a Puertollano pera solucionarla.

El rei a Santander

Santander.—A les sis del matí se trobava ja en el moll tot l'element oficial.

Aviat se sapigué que'l «Giralda» no estava encara a la vista.

Prop de dos quarts de nou fou avistat el iat reial.

Abans havien sortit alguns vaporets a esperar a don Alfons.

El rei venia vestit de «rayadillo» sobre'l pont del «Giralda» acompanyat del ministre de marina.

El «Giralda», a l'arribar davant a la Magdalena se detingué pera que'l rei pogués contemplar el palau reial allí construit.

El «Giralda» entrà a un quart de dèu seguit del torpiller número 1.

El iat reial fondejà davant al moll de passatgers, molt aprop del «Río de la Plata» la marineria del qual donà visques.

En el moll hi havia una nombrosa gentada però les representacions oficials no havien arribat per suposar que'l rei no arribaria fins a dos quarts de dotze.

A les onze se destacà del «Giralda» una llanxa anant a bordo el rei, el ministre de Marina y seguici.

El governador y l'arcalde arribaren a corre-cuita, y les tropes, que pel sol s'havien retirat, corrien a tota presa pera tributar els honors d'ordenansa.

El rei, en automòbil del Club, entrà pel Bulevard y després en comptes de pujar per la costa de Lope de Vega seguí pel Bulevard cap el barri de Pescadores y el «puerto-chico», fins el passeig de Menéndez Pelayo.

En el trajecte fou aclamat amb entusiasme.

A dos quarts de dotze la comitiva arribà al palau de la Magdalena, examinà el rei tot el palau y pujà fins la torre principal encara no acabada, admirant el panorama.

Hi hagué un «lunch», expressant el rei la seva satisfacció.

Madrid, 20, 12'30 matinada

El subsol de Madrid

L'enginyer de l'Ajuntament, y autor del projecte de sanejament del subsol de Madrid, don Juliá Gil, dirigeix en els periódics una carta al senyor Avellán, un dels regidors radicals residenciats, brindantse a discutir amb qui vulgui, pera desfer l'equívoc y demostrar que l'Ajuntament de Madrid votá lo més beneficios pera'l veinat.

El general López Domínguez

El general López Domínguez ha enviat a l'arcalde una comunicació fent constar el sou que té, com igualment les gratificacions per pensions de creus, lloguer que paga, etc., pera'ls efectes a que se'l degui compendre pera'ls impostos substitutius del de consums.

Un cas de còlera

A Trieste ha ocorregut un cas de cólera, havent sigut aillades per conseqüencia d'ell 40 persones.

Conseqüencies dels nous arbitris

La Diputació provincial, en sessió que ha celebrat avui, ha acordat incautarse de la fiansa de l'empressari de la plassa de toros de Madrid.

Sembla que l'arbitri del 30 per 100 que regia pera'ls bitllets de toros desde'l dia primer, se rebaixará al 15.

Aquest arbitri sigué una de les causes que induí al senyor Mosqueras a abandonar la empresa de la plassa de toros.

Lo que diu "El Radical„

«El Radical» diu que'l senyor Canalejas, a instancia del cacic maurista senyor Fournier, ha destituit a l'arcalde demócrata de Olot, per negarse a que en la Casa Consistorial hi haguessin domassos els dies del Congrés eucaristic nomenant en son lloc a un carlí figura del senyor Maura.

Afegeix que amb aquestes complacencies del senyor Canalejas el partit lliberal de Girona y el senyor Cusí, han quedat en ridícol.

Sens novetat

En el ministeri de la Governació no hi ha hagut res de nou aquesta nit.

El senyor Canalejas no ha rebut als periodistes.

Noves de S. Sebastián

Arribada y declaracions de l'embaixador francès.-Lo que diu el ministre d'Estat.-El xisto dels periodistes.-Altres noves

San Sebastian. — L'embaixador francés arribá aquest matí en el ràpid.

S'hostatja a l'«Hotel du Palais», ont també resideix l'encarregat de negocis de Fransa.

Arribá al ministeri l'embaixador francés a tres quarts d'onze y allí fou rebut pel senyor García Prieto.

La conferencia entre l'embaixador y el ministre d'Estat se perllongá fins després de dos quarts de tres.

A l'abandonar el ministeri fou interrogat per alguns periodistes francesos amb quins conversá llarga estona.

Desmentí l'embaixador francés que son viatge tingués per objecte formular reclamació ni protesta de cap classe, com ha dit la prempsa, afirmant que tornava a son doc per haverse acabat la llicencia que disfrutava y que l'haver estat a París més temps del que's proposava fou a causa de la darrera crisi del Govern francés.

Digué que a l'entrevistarse amb el ministre d'Estat espanyol havia parlat amb ell d'alguns assumptes relacionats amb l'Imperi del Marroc y entre ells de l'incident de Alcássar amb motiu de la detenció de l'agent francés Boisset que havia causat indignació a París.

Exposá sa opinió de que tot s'arreglaria satisfactoriament per les explicacions entre les dues cancilleries.

Se declará convensut de la comunitat de interessos de Fransa y Espanya en la qüestió del Marroc y de que'ls dos paisos estan de complet acord decidits a laborar per son desenrotllo.

Acabá dient que en aquesta obra deu cooperar la prempsa y aprofitá la ocasió pera dir que algun periódic espanyol anomenava francesos a les tropes de Alcássar quan devien esser anomenades tropes del soldá.

—El senyor García Prieto rebé també als periodistes, figurant entre ells alguns extrangers.

Un corresponsal extranger demaná al ministre d'Estat quatre paraules respecte a la seva conferencia amb l'embaixador francés, y s'apressá a contestar que, efectivament, anava a facilitarli quatre y més paraules pera per escrit.

Agafá alguns exemplars d'una nota oficiosa que havia manat imprimir, explicant la conferencia, y que diu:

«L'embaixador de la República francesa y el ministre d'Estat han conferenciat respecte a la detenció de Boisset a Alcássar, per un soldat de la plassa.

El ministre d'Estat després d'escoltar les noticies tresmeses per l'Encarregat de Negocis de Fransa li feu l'embaixador francès, manifestá que per la seva part no havia rebut encara els informes demanats pel govern espanyol, però dubtava de que Boisset hagués estat objecte de molesties.»

Afegí el ministre que del relat de l'Encarregat de Negocis de Fransa a Tànger li semblava entreveure que's tractava d'un erro, donat el carácter d'agent consular que Boisset ostenta y les relacions comercials que té amb aquest l'agent espanyol a Alcàssar com per les que manté el govern de S. M. amb la República francesa.

El marquès d'Alhucemes digué que en Canalejas li indicà anit que si això no ha estat un error se procedirá, pel govern espanyol de manera ferma y que en aquest sentit se feren ahir les corresponents indicacions.

Com el nombre de notes era menor al de periodistes, se feu un repart, donantne una als corresponsals francesos y una altra als demés.

Un periodista francès digué al presenciar la distribució que Fransa, Anglaterra y Espanya havien fet ja el repartiment equitatiu y altre completà la frase dient del «Marroc».

El ministre replicà: Alto! Res d'això, que sols ens limitem a complir amb l'acta de Algecires cuidant del manteniment de l'integritat del Marroc y de la sobirania del soldà.

—A les cinc de la tarde sortí el ministre de la Governació en automòbil cap a Bilbao.

—A tres quarts de dèu sortí la reina de palau passejant per la población.

El miting de Barcelona

Lo que diu "España Nueva„

«España Nueva» afegeix nous comentaris a l'article de l'altre dia d'«El País» sobre'l successos del diumenge a Barcelona y diu que pera l'U. F. N. R. no hi ha la menor responsabilitat, puig la designació dels oradors madrilenys que anaren a Barcelona corregué a càrreg del Comité de Conjunció republicana socialista, y si el senyor Alvarez (don Melquiades) no aná a Barcelona, se degué a la necessitat d'atendre als interessos de la Conjunció a Asturies.

Estima absurda la teoria de que no puguin anar a Barcelona l'Azcárate, l'Iglesias y en Soriano, perqué abans hagin residenciat al senyor Lerroux per actes que ja passaren, puig aixó seria com dir que un jutge o un carrabiner no puguin trepitjar la terra que trepitja el reu a qui jutjá o el contrabandista a qui perseguí.

Resultará allavors que pel fet de no haver admés complicitat amb en Lerroux y per haver pretés portar llum aont hi ha ombra, l'Azcárate, en Soriano y l'Iglesias estan desconceptuats en una part d'Espanya y no tenen perfectíssim dret a exposar en aqueixa regió llurs idees.

Si per aixó passessim, seriem dignes de tota ignominia.

El miting de Barcelona res tenia que veure amb els plets den Lerroux; peró encara suposant que en ell s'anés a tractar de les aigües, la cals, el guix y el ciment, ¿es que tota Barcelona está tacada en aqueix negoci?

¿Es que tots els lerrouxistes són culpables de les combinacions d'uns quants vius?

¿Es que don Alexandre té un feude en la Ciutat Comtal y ningú pot arribar allí sense llur llicencia?

Quin disbarat!

Després publica el següent entrefilet:

«Cabo de Buena Esperanza, 19. — Urgentísimo. — Han llegado en veloz huida las liebres lerrouxistas procedentes de Barcelona.

Iban tan enloquecidas que no pudieron detenerse y se tiraron de cabeza al mar.

Supónese que se han ahogado. — Corresponsal.»

També publica un telegrama de Barcelona donant compte de l'article d'«El Diluvio», contestant a «El País», que diu que l'esquerra catalana ha d'anar contra els lerrouxistes, puig ses immoralitats municipals en res favoreixen la santa causa de la República.

EL PROGRAMA NAVAL DE M. DELCASSÉ

París, 19 juliol. — El ministre de la Marina, M. Delcassé, treballa activament en la realisació del seu extens programa naval, que com es sabut té per fi dotar a la Fransa d'una poderosa esquadra.

Ha visitat a l'arsenal de Brest els nous «dreadnoughts» «Condorcet» y «Diderot», que podran esser botats el 5 d'agost, y el «Jean Bart», que quedará llest cap al 20 de setembre.

Fransa disposará d'aquí dos mesos de tres nous «dreadnoughts», amb lo qual no s'haurá fet més que complir el comensament del programa naval den Delcassé.

DELS ESTATS UNITS

Nova York, 18.—En la mina la «Cascada», una explosió de grisú ha produit la mort a 21 obrers. Molts altres foren salvats amb exposició de les vides dels salvadors.

París, 18 de juliol.—Un telegrama de Nova York diu que abordo d'un baixell alemany d'aquell port s'han produit alguns casos de cólera y que un ha estat seguit de mort.

Les autoritats han pres les degudes precaucions pera evitar el contagi y propagació de la epidemia; alguns técnics empró cruen que aquestes precaucions són poques.

Nova York, 18 de juliol.—L'accident ferroviari de Mulhein fou més important de lo que's creia en un principi. Els vagons saltaren sobre la máquina, caient en un barranc y quedant fets astelles.

S'han tret 12 morts.

MILIONARIS IANKIS

Gibraltar, 18 de juliol.—En un petit balandre, el «Seamir», han arribat an aquest port desde'ls Estats Units, tres milionaris, atrevits sportsmens y navegants que s'han aventurat per l'Atlántic en un vapor de 19 peus de llarg per 3 metres y mitg d'ample.

Aquests tres rics que aixi exposen la pell, son Mr. Tomas Gay, editor-proprietari del «Ruder», Mr. Teodor Godin y Mr. Frederic Turber. Tots posseixen elevadíssimes fortunes.

Han estat molt felicitats per la seva arriscada y felís empresa.

Madrid, 20, 1 a 3 matinada

Més de l'incident de "La Correspondencia de Aragón„

Saragossa. — Se diu que els oficials de la guarda civil insistiran prop del senyor Albornoz exigintli una reparació per l'article de «La Correspondencia de Aragón».

Ha sigut detingut un caixista d'aquest periódic per créuresel complicat en els successos.

S'han dictat alguns processaments.

El periodista senyor Gómez Fabian ha desaparegut.

Instancia desestimada

S'ha desestimat l'instancia de don Josep Mª Lasarte y altres mestres d'escola de Barcelona sobre que se'ls expedís títuls en especialitat que no posseeixin sense examen de reválida.

Incendi

El ministre d'Instrucció pública ha disposat que'ls mestres subjectes a expedient per haver abandonat el càrreg en determinades condicions, se'ls aboni mitg sou.

Noves de darrera hora

Bilbao.—Mentres combregava en l'iglesia de Sant Nicolau, una tal Leonor Herrero, li ha sigut robada una borsa de pell amb 7,000 pessetes en billets, 100 en títuls del Deute y 23,000 pessetes en altres valors, en total 40,000 pessetes.

Oviedo.—Ha esclatat un formidable incendi a Colloto, en la fábrica de cervesa «El Aguila Negra».

S'hi han enviat forses y material, que han lograt dominar el foc.

Les pèrdues són de molta importancia.

Bailen. — S'estan celebrant grans festes pel centenari de la batalla de 1811. A la matinada les músiques militars recorregueren els carrers tocant diana.

Totes les cases estan adornades.

Davant l'estatua den Castaños se digué una missa, assistinthi totes les autoritats y els nois de les escoles.

A la nit hi ha hagut focs artificials.

Santander. — En diferentes comarques de l'interior de la provincia s'han presentat remats de llobs que han causat perjudicis considerables an el bestiar. S'organisa una batuda.

Bilbao.—L'Audiencia ha confirmat el processament de la Companyia «Vasco-Castellana».

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI

Avui, dijous, tarde, a les quatre.

Gran matinée de moda

a preus populars. Butaca amb entrada, 1'15 pesse es; entrada general, 30 cèntims.

Primer, MOLINOS DE VIENTO
Segon, EL CHICO DEL CAFETIN
Tercer Per única vegada en funció de tarde en dia feiner, l'obra d'èxit creixent,

LA TIERRA DEL SOL

Quart, SESSIÓ DE CINEMATÓGRAF, noves y hermoses pelícoles. —Nit, a un quart de dèu:
Primer, EL CHICO DEL CAFETIN
Segon, LA BALA PERDIA (exitàs)
Tercer, L'únic y veritable èxit, LA TIERRA DEL SOL

Enlluernadora presentació. — Demà, divendres, tarde, hermós vermouth; nit, cartell de primer orde. — Se despatxa a comptaduria.

Teatre Novetats

Avui, dijous, dues grandioses funcions per Marguerida Xirgu, com a despedida. Tarde, a les cinc, a pregs de moltes famílies, grandiosa matinée artística. El drama en quatre actes, «La reina jova», assistint-hi son distingit autor, don Angel Guimerà. Entrada general, 35 cèntims; butaca amb entrada, una pesseta.—Nit, a un quart de dèu, benefici y despedida de Marguerida Xirgu. El drama en cinc actes,

La Dama de les Camelies

creació catalana, Marguerida Xirgu. Entrada general, 50 cèntims.

TEATRE CÓMIC

Avui, dijous, tarde, a les cinc. Grandiosa matinée de moda. Entrada, 30 cèntims: primer, «La reina de las tintas», per la Montoro y Viñas, segon, exitàs (2 actes),

Gente menuda

la veritable obra d'èxit, rialla contínua.—Nit, a dos quarts de dèu, funció sencera, 4 actes, 4: primer, «El chiquillo»; segon, «La niña de los besos», creació de la Montoro y Viñas; tercer, exitàs,

Gente menuda

Demà, estrena d'«El ciego del barrio», grandiós èxit del Gran Teatre de Madrid.

BOSC

«Music - Hall». — Avui, dijous, moda; debut de la simpàtica coupletista espanyola BELLA ESPERANTO, gran troupe italo-franco-espanyola. — La escultural BIANCA STELLA canviarà sos balls, que són un èxit tots els dies, tarde y nit.—Dissabte, debut de la «Americanita».

LA RABASSADA

Inauguració el 20 juliol de 1911

ATRACCIONS AMERICANES

Water Chute, Scenical Railway, Alleys Bowling, Cake Walk, Casa encantada, Palau de la princesa, Palau de la rialla, Passeigs y MUSIC-HALL.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

HOTEL RESTAURANT

obert dia y nit.—Gabinets particulars.—Cuina de primera. — «Chef» de París.—Servei a la carta.

ORQUESTRA DE TZIGANES

Selectes concerts tots els dies de dotze a tres tarde, de cinc a set, de vuit a dotze nit a la Terrassa y Saló menjador. Coberts desde **5** pessetes.

Medis de comunicació amb Barcelona

Primer. TRAMVIA DIRECTE desde qualsevol punt de Barcelona a **La Rabassada**, pel Passeig de Gracia y Passeig de la Diputació.

Segon. SERVEI COMBINAT amb el FUNICULAR DEL TIBIDABO, ont els automòbils de la Societat **La Rabassada** prenen als viatgers pera portarlos fins sos establiments.

CASINO PARTICULAR.—RESTAURANT DE LUXE. — JOCS VARIATS. Castell de focs artificials, illuminació general de la montanya amb focs de bengala

SATURNO PARQUE

PLASSA D'ARMES DEL PARC

Urales y sports moderns. Centre agradabilíssim pera'l món elegant. Grandiós cafè. Concerts per bandes militars, tarde y nit. Amè y fresc teatre Músic-Hall, qual programa se reparteix a diari a les portes d'entrada.

FRONTÒ COMTAL. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. — Dijous y dissaptes, tarde y nit.

Concerts

Palau Municipal de Belles Arts
VI Exposició Internacional d'Art

Avui, dijous, dia de moda, a les cinc de la tarde, gran concert per la Banda Municipal, executantse un escullit programa.

ENTRADA, UNA PESSETA

Gran Eden Concert

Music-Hall Parisien — Unic a Barcelona. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre; nit, a dos quarts de dèu: Gran espectacle de varietats.

La Buena Sombra Ginjol, 3. — Exit de les tardes alegres. Succés de la nombrosa troupe internacional de varietats. Exit, aplausos, succés. Tots els dies, tarde y nit. Entrada lliure. Butaques gratis. Continus debuts.

ALCÁZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit. GRAN TROUPE DE VARIETÉES. — SARSUELETES CÓMIQUES Restaurant a la carta. Servei de 1.er orde, dia y nit

Cinematògrafs

Gran Saló Doré

Avui, dijous, hermós programa de pelícoles y

4 colossals atraccions, 4

THE RONDONIS, pantomimistes saltadors; NOISSET, rei dels ciclistes, amb la seva taula infernal; LOS GEDEONES, princeps de la rialla y bon humor.—Debut del ventrílec

Fery - Fery - Fery

el qual se presenta novament an aquest públic, presentant un nou treball.—Sempre debuts importants y de gran èxit.

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, dijous, grans estrenes. — Darrer dia de

Rafles, tercera part

Amor andaluz (Carceleras)

El reconciliador

«Herencia de Salustiano», «Cirio de la vida», «La cruz de las flores», «Pathé, revista 118», «Profesora de piano», «La hija del curandero», «Calino, padre á pesar suyo» y altres de novetat.—Demà, divendres, dia de moda, amb les grans pelícoles d'estrena, «Lo que puede el amor»,

La bailarina de Montmartre

EL IDEAL

y altres.

DIORAMA Avui, dijous, sensacional estrena:

Locomotora escapada

«Las carceleras», «Corrida de toros en las Arenas de Barcelona, por Machaquito y Vicente Pastor», «Rubinet tiene miedo á los microbios», «El cirio de la vida» y altres.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, bouillabaise. Dissabtes, menú corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

19 de juliol de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE MADRID

Interior comptat	84'00
— fi de mes	84'02
Amortisable 5 per 100	101'85
— 4 per 100	93'50
Banc d'Espanya (accions)	450'00
Accions Tabacalera	311'00
Francs	[p %]
Lliures	.....

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	26'90	.....
— xec	.....	.....	.....
París, xec	.....	.....	8'50
Madrid y plasses banca, a 8 d/v.	.....	0'30	.....

Efectes públics espanyols

	Oper.	Diner	Paper
Deute Inter. fi de mes (Oct.)	84'025	84'975	84'10
— — fi pròxim	.....	.....	.....
— — comp., serie A...	85'30	.....	.....
— — — — B...	84'90	.....	.....
— — — — C...	84'85	.....	.....
— — — — D...	84'40	.....	.....
— — — — E...	84'00	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— — — — G. H.	00'00	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— Amort. fi de mes (Agost)	.....	.....	.....
— — comp., serie A...	102'15	.....	.....
— — — — B...	.....	.....	.....
— — — — C...	102'15	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	.....	.....	.....
— — — — F...	.....	.....	.....
— Amort. fi de mes (Oct.)	.....	.....	.....
— — comp., serie A...	.....	.....	.....
— — — — B...	.....	.....	.....
— — — — C...	.....	.....	.....
— — — — D...	.....	.....	.....
— — — — E...	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
Títuls Deute Mun., 1903-4-5	94'00	.....	.....
— — — 1906	94'35	94'25	94'50
— — — 1907	.....	94'15	94 50
— — Reforma 1908	92'75	92'75	93'00
— — Maig 1899. Ensxe.	.....	.....	.....
— — Abril 1907, Ensxe.	.....	.....	.....
Emprèstit Diputació Prov.	100'25	100'00	100'50
Port de Melilla y Xafarines	106'50	106'00	107'00

Obligacions comptat

	Oper	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior. Barcelona.	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar.	.....	80'25	80'50
— Villalba a Segovia.	.....	95'25	95'50
— esp. Alm. Val. Tar.	95'15	95'15	95'35
— Osca a Fr.ª, alt. lín.	.....	96'75	97'00
Mines Sant Joan Abadeses	.....	80'00	80'50
Tarragona a Barc. y Fransa	59'45	59'35	59'50
Madrid, Sarag. Alic., serie A..	.....	105'50	105'75
— — — B..	.....	102'75	103'00
— — — C..	96'50	96'35	96'65
— — — D..	.....	.....	.....
Madrid a Barcelona, directes..	.....	.....	.....
— — Reus a Roda.	.....	57'75	58'00
Alm. Val. y Tarrag., no adher.	.....	.....	.....
— — adherides..	.....	77'85	78'15
Mad. Zam. Or. Vigo, em. 1880.	.....	45'75	46'25
— — — 1883.	.....	.....	.....
— — serie G y H.	.....	78'75	79'25
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie.	.....	.....	.....
— — 2.ª hipo.	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Rioseco.	.....	.....	.....
Madrid, Cácer. Port. serie 1.ª.	.....	103'75	104'25
— — — 2.ª.	.....	103'75	104'25
— — — 3.ª.	.....	95'50	96'00
— tots els cent. impars.	.....	95'50	96'00
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	.....	104'50	105'50
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	.....	93'00	93'50
Companyia General Tramvies.	.....	96'00	96'50
— An. Tr. Bar. Ens. G.	.....	.....	.....
— Tr. Bar. S. A. y ext..	.....	96'00	96'50
— Barc. Elec. (janer)	.....	103'75	104'25
— — (octubre).	.....	96'25	96'75

	Oper.	Diner	Paper
Companyia Transatlàntica	.....	93'50	94'00
Canal d'Urgell	.....	84'50	85'00
Soc. Gen. Aigües Barc. (juliol).	71'85	71'50	72'00
— — — (octubre),	.....	93'25	93'75
Comp. Gen. Tab. de Filipines.	.....	100'25	100'75
General Sucrera d'Espanya	.....	.....	.....
Port de Barcelona, emp. 1905.	103'75	.....	.....
— — — 1908.	.....	.....	.....
— — Circul. 1909.	.....	.....	.....
— — — 1910.	.....	.....	.....
— — — 1911.	.....	.....	.....
Port de Tarragona	.....	102'75	103'25
Foment Obres y Construc.	.....	97'75	98'25
Comp. Cotxes y Automóbils.	.....	97'25	97'75
Siemens Schuckert, Ind. Elec.	.....	96'00	96'50
Societat Valenciana Elec	.....	103'25	103'75
Navegació y Industria	.....	92'50	93'50

Accions fi de mes

	Oper.	Diner	Paper
Banc Hispano Colonial	.....	.....	.....
— Prestams y Descomptes..	.....	.....	.....
Catalana General de Crèdit	.....	.....	.....
Societat de Crèdit Mercantil	.....	.....	.....
F. C. Med. a Zam. y Or. a Vigo.	.....	.....	.....
— Nord d'Espanya	90'70	90'80	90'85
— Madrid a Sarag y Alac..	91'75	91'60	91'65
Comp. Reial Canalisació Ebre.	.....	.....	.....
Ferrocarrils Andalusos	54'80	.....	.....

BORSI Y CAMBIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ, *Rambla del Mitg, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes	84'16	84'17
Alacants, ídem	91'80	91'70
Nords, ídem	91'00	91'00
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials, ídem	.....	.....
Cotons ... N/D.	.....	.....

Borsí de la tarde

	Obre	Tanca
Interior, fi de mes	84'08	84'10
Alacants, ídem	91'65	91'65
Nords, ídem	90'90	90'90
Orenses, ídem	.....	.....
Colonials, ídem	.....	.....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	.....
Cotons ... N/D.	.....	.....

Cambis de moneda

Alfons	8'00 p. 100
Isabel	11'00 —
Unses	8'00 —
Or de quatre durus	7'50 —
Or de un y dos durus	6'00 —
Dollars	11'00 —
Lliures esterlines	27'18 ptes.
Francs	8'15 p. 100
Marcs	133'00 —

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA.

LIVERPOOL, 19 *de juliol*

	Anterior Tanca	Avui Obre	2.ª	3.ª	Tanca
Disponible	7'59	....	7'58	....	....
Juliol	7'22	Nom.	....	Nom.	7'13
Juliol-Agost	7'16	7'19	7'22	7'13	7'09
Agost-Setembre	6'96	7'00	Nom.	6'93	6'87
Setembre-Octubre	6'63	....	....	....	6'59
Octubre-Novembre	6'54	6'58	....	6'52	6'49
Novembre-Desembre	6'49	....	....	....	6'45
Desembre-Janer	6'48	....	....	....	6'44
Janer-Febrer	6'48	6'52	6'53	6'48	6'44
Febrer-Mars	6'49	....	....	....	6'45
Mars-Abril	6'50	....	....	....	6'46

ALEXANDRIA, 19 *de juliol*

	Ant.-Obre	Avui-Obre
Juliol	19 5/32	18 15/16
Novembre	18 15/16	18 23/32

NOVA-YORK, 19 *de juliol*

	Anterior Tanca	Avui Obre	2.ª	Tanca
Disponible	14'00	.....	.....	.....
Juliol	13'71	13'70	13'40	.....
Agost	13'34	13'37	13'05	.....
Setembre	12'45	.....	.....	.....
Octubre	12'24	12'20	12'18	.....
Novembre	12'21	Nom.	Nom.	.....
Desembre	12'22	.....	.....	.....
Janer	12'19	12'19	12'14	.....
Mars	12'25	.....	.....	.....

NOVA-ORLEANS, 19 *de juliol*

	Anterior Tanca	Avui Obre	2.ª	
Disponible	14 1/2	.....	.....	
Juliol	14'39	14'30	14'24	
Agost	13'19	13'17	13'10	
Setembre	12'40	.....	.....	
Octubre	12'17	12'18	12'14	
Novembre	12'15	Nom.	Nom.	
Desembre	12'15	.....	.....	
Janer	12'18	12'19	12'15	
Mars	12'28	.....	.....	

Arribades als ports dels Estats-Units: 1,000 bales en 2 dies, contra 14,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors Reials de Comers de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia	Middling fair	Fully good midd.	Good Middling
N.-Orl.-Texas.	233 a 234	229 a 230	226 a 228
Altres ports	... a ...	227 a 229	225 a 226

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILI GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa, 61.*

EL HAVRE, 19 *de juliol*

Cafè (good average)	Obre	Tanca
Juliol	69'25	69'25
Setembre	69'00	69'50
Desembre	68'75	69'00
Mars	68'25	68'50

Compradors.

NOVA-YORK, 19 *de juliol*

Cafè (Tipu núm. 7)	Obre	Tanca
Juliol	.....	11'66
Setembre	.....	11'27
Desembre	.....	11'63
Mars	.....	11'63

Sostingut.

PARÍS, 19 *de juliol*

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
Juliol	38'00	38'00
Agost	37'25	38'25
4 Octubre	33'75	33'75

Sostingut.

HAMBURG, 19 *de juliol*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Juliol	12'10	.....
Agost	21'10	.....
Octubre-Desembre	11'27	.....
Janer-Mars	11'37	.....
Maig	11'55	.....

LONDRES, 19 *de juliol*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Agost	12/— 1/4	11/5 3/4
Octubre-Desembre	11/3 3/4	11/5 ..

METALLS

LONDRES, 18 *de juliol*

Coure	57	5	..
Estany	182	10	..
Plom	13	15	..
Plata	24	7/16	..

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. REGÀS.

Dia 19 *de juliol*

Els 100 kilos, fòra consums

Andalús	de 123'50 a 132'50 pessetes
Tortosa	de 139'00 a 147'50 —
Borges	de 152'50 a 160'50 —
Baix Aragó	de 165'00 a 187'00 —

Arribades pels molls y estacions en el dia d'ahir Estació del Bogatell, 0,000 kilograms. — Estació de Vilanova, 0,000 íd. — Estació del Nord, 0,000 íd.

OLIS REFINATS

En caixes de 6 cantis de 4 litres

Regàs, extraverge	8'50 pessetes cada un
— superfi	7'50 — —
La Trompeta	6'50 — —

DROGUES

Informació de la casa VIUDA Y FILLS DE G. BOADA Y TRAVESSA, *plassa Antic Born, 14.*

Dia 15 *de juliol*

Preus per 100 kilograms, franc envàs y estació o moll de Barcelona, salvo variació

	Pessetes
Nitrat de sosa 95 per 100 riquesa y 15/16 per 100 ázoe	29'50
Sulfat ferro cristallisat	6'50
— — pols	7'00
— — cristallisat per 10 tonelades	.....
— — pols — 10 —	.....
— amònic 20/21 ázoe	40'00
Clorur potassa 80/85 equivalent a 50/53 per 100 potassa pura	26'50
Sulfat potassa 90/95 equivalent a 49/50 per 100 potassa pura	29'50
Superfosfat cals mineral 13/15 per 100 àcid fosfòric soluble	7'35
Superfosfat cals mineral 16/18 per 100 àcid fosfòric soluble	8'40
Superfosfat cals mineral 18/20 per 100 àcid fosfòric soluble	9'25
Superfosfat cal òssos 15/16 per 100	11'00
Escories Thomas 15/16 per 100 àcid fosfòric soluble	8'50
Kainita 12/13 per 100 potassa pura	8'50
Sulfat coure 98/100 puresa	76'00
Sofre en sacs de 40 kilos; el sac	8'00
— — — 20 — —	4'10
— flor en sacs de 50 kilos; el sac	11'00

Informació marítima

Moviment del port del dia 19 de juliol

EMBARCACIONS ENTRADES

De Glasgow vapor anglès «Dewsland», de 1,245 tonelades, capità Smith, amb carbó y 20 tripulants.

D'Anvers, vapor belga «Espagne», de 894 tonelades, capità Schoonfans, amb càrrega general y 20 tripulants.

De Mahó, vapor espanyol «Isla de Menorca», de 532 tonelades, capità Gnart, amb càrrega general, 26 tripulants y 61 passatgers.

D'Aguilas, vapor espanyol «Alcira», de 618 tonelades, capità Espiau, amb càrrega general, 27 tripulants, 2 passatgers pera aquest port y 1 de trànzit.

De La Selva, vapor espanyol «Federico», de 341 tonelades, capità Zaragoza, amb carreus y 20 tripulants.

De Liverpool, vapor espanyol «María», de 1,114 tonelades, capità Erezuma, amb càrrega general y 26 tripulants.

De Cagliari, bergantí goleta italià «Tibidabo», de 374 tonelades, capità Tonietti, amb carbó y 11 tripulants.

EMBARCACIONS DESPATXADES

Pera Gijón y escales, vapor espanyol «Matías F. Bayo», capità Vigil, amb càrrega general,

Pera Cartagena, vapor espanyol «Villena», capità Furió, amb càrrega general.

Pera Valencia, vapor austriac «Rakoczy», capità Peterdi, amb càrrega general.

Pera Manila, vapor espanyol «Fernando Póo», capità Cira, amb càrrega general.

Pera Tolón, vapor francès «Saint Paul», capità Laroque, amb càrrega de trànzit.

Pera Civitavecchia, bergantí goleta italià «Adelia», capità Treglia, amb la tre.

Pera Bilbao, vapor espanyol «Cabo Quejo», capità Echave, amb càrrega general.

Pera Gènova, vapor alemany «Bastia», capità Motsen, amb càrrega general.

Pera Màlaga, vapor espanyol «Colón», capità Terradas, amb càrrega general.

Pera Roses, vapor espanyol «Nuevo Ampurdanés», capità Gelpí, amb càrrega general.

Pera Palma, vapor espanyol «Bellver», capità Amengual, amb càrrega general.

Pera Valencia, vapor espanyol «Canalejas», capità Llopis, amb càrrega general.

Pera Gènova, vapor espanyol «Alcira», capità Espiau, amb càrrega general.

Pera Aguilas, vapor espanyol «Grao», capità Seoane, amb càrrega general.

Pera la mar, iat anglès «Sea Belle», capità Lavrs, amb son equip.

Pera Ciudadela, pailebot espanyol «Paquete Ciudadelano», patró Piris, amb càrrega general.

Pera Valencia, vapor espanyol «Inés», capità Luzarraga, amb lastre.

Pera Tarragona, bergantí goleta espanyol «Francisca Antonia», capità Villanueva, amb càrrega general.

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 ter.

PERE COROMINAS

LA VIDA AUSTERA

EDICIÓ POPULAR

— 5.000 —

2 PESSETES

ESTÀ EN VENDA EL SEGÓN MILER

Descobriment sensacional

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL
Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES

La pell - Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIO — DESPRÈS DE 15 DIES DE TRACTAMENT

Havem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedàn (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heusaquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Eczema, brians, impetigos, acnes, sarpullidos, prurigos, rojors, sarpullidos tarinàceos, sycosis de la barba, *picors, varices, llagues varicoses y eczemes varicoses de les cames; malalties sifilítiques.*

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localisa'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut jamai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuitament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuitament aquest follet n'hi ha prou ab dirigirse

AL SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA

BARCELONA.—SENYORS VICENS FERRER Y C.ª, Comers, 60; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—SENYORS FILLS DE J. VIDAL Y RIBAS, Moncada, 21, farmacia y drogueria y les seves sucursals.—DOCTOR ANDREU, Rambla de Catalunya, 66, farmacia. — SENYORS URIACH Y C.ª, Moncada, 20, drogueria; SENYORS RIUDOR Y PARÉS, Porta de l'Angel, 14, drogueria.—D. JOSEP SEGALÀ ESTALELLA, Rambla de les Flors, 4, farmacia, (Centre d'especifics) —D. VILADOT, farmacèutic.—D. ANTONI SERRA, farmacèutic.

PIANOS Y HARMONIUMS de lloguer, desde 8 fins a 15 pessetes al mes. Carrer del Bruc, núm. 70 entressol, primera.

Cerevisina Carbónica-Artigues

es la forma de llevat de cervesa més recomenada per totes les eminencies mèdiques pera combatre l'extrenyiment y les malalties de l'estòmac, ronyons, budells, humides de la pell, forunculosis, antrax, erisipela, sarampió, verola, escarlatina, tifus, febres gàstriques y en totes les que necessita la sang una vigorosa depuració, sense el menor desgast ni originar noves malalties. Frasc, 5 pessetes en totes les farmacies. A l'engròs senyors Uriach, Andreu, Segalà, Viladot, y Marsal germans

ESTIUEJANTS

La pintoresca vila d'Arbucies, situada en la vessant Nord del frondós vall del Montseny, es avui la que reuneix més condicions d'estiu, tota vegada que tant per sa agradable y higiènica temperatura com per les seves immillorables comoditats en els diversos llocs de recreu, aixís com el bon servei preparat, tant en les fondes y habitacions particulars pera famílies com en cafès, cines y demés diversions són garantia suficient pera que als senyors forasters els sigui del tot agradable la temporada d'estiu en aquesta vila.

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, proprietaris, industrials y comerciants, desde'l 1/2 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits y parts indivises, y sobre genres, pianos carruatges y tota garantia que convingui. Rambla de Santa Mònica, 4, entressol.

Aixarop de Fosfat de Cals gelatinós Casadesús

del Dr. CUIXART TÓNIC RECONSTITUIENT

De gran valor a l'època de la crescuda dels nens, 2'50 pessetes en les farmacies y Arc del Teatre, número 21, Barcelona.

MOBLES DE A. DIRAT

Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.

Grans magatzems amb 12 portes. Mendizàbal, número 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

ESQUELES MORTUORIES

SE N'ADMETEN AN AQUESTA IMPREMPTA, FINS A LES TRES DE LA MATINADA

Clínica dental ARBÓ

10 - PELAI - 10 (Dentista)

Avís Aquesta Clínica ha montat un gran gabinet econòmic pera la class mitja y obrera. — DEMANIS NOTA DE PREUS.

U. F. N. R.

FOLLETS D'ESTUDI — Y PROPAGANDA

Actuació de la U. F. N. R. en les vinentes eleccions municipals, per la Secció d'E. y P. del Centre «Fivaller».—Preu per exemplars solts, 20 cèntims, Dèu exemplars, pessetes 1'50.

La Representació Proporcional en el sufragi universal, per A. ROVIRA Y VIRGILI. Preu per exemplars solts, 25 cèntims. Dèu exemplars, pessetes 2.

De venda en l'Administració d'EL POBLE CATALÀ

BODES Y BATEIGS

Gran assortit y varietat de capses y bossetes a preus econòmics. Venda a l'engròs y menuda.—FÀBRICA Y DESPAIG: 38, SANT PAU, 38

Herpes (Brians)

LA POMADA y ESSENCIA ANTIHERPÈTIQUES de BOTTA, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell, per inveterades que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat amb ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada estiu tenen de pendre banys d'aigües sulfuroses, sense lograr curarse.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 9 (cantonada al carrer de Sant Ramón).

VI VERMOUTH MARTINI & ROSSI DE TORINO

La marca més acreditada en el mercat mondial. Se consum en cinc cases reials d'Europa. Producció anyal: 20 milions de litres. Catorze fàbriques sucursals en diferentes ciutats del món.

—Despaig de la Sucursal espanyola: Rambla de Catalunya, número 67—

LO INCREIBLE

Calsat pera senyor

Tot cosit, sistema AMERICÁ, el més acreditat per sa solidesa, al PREU ÚNIC de pessetes 10'50

CARRER ESDUDELLERS, N.º 6 • (PROP LA RAMBLA

Sucursals: *Ronda Sant Antoni, núm. 70 Salmerón, núm. 17 (Gracia)*